

தென்றல்

* ஆசிரியர்... கணினிதாசன் *

உள்நாடு (இலங்கை உட்பட) விட 16 புதிய காசு | வெளிநாடு 20 காசு | அலுவலகம்: 'தென்றல்', சென்னை - 6.

மலர் 5 | சென்னை, திருவள்ளூர் ஆண்டு 1990, வவகாசி 2 (16-5-'59). சனிக்கிழமை | இதழ் 48

அதோ, கார்மேகக் குழவிகள்! அவை மலை மாதாவின் மடியிலே தவழ்ந்து கீழே இறங்குகின்றன. நம்மை நோக்கி வருகின்றன. மாதாவின் நெடுமுடியைச் சுற்றி வளைத்த மலர்ச்சுற்றுபோல் சில திரிகின்றன. மாதாவின் மேலே தொங்கும் வெள்ளைப் போல் நின்று வரும் அருவி, அதோ! 'வருக! வருகவே!' எனச் சிரித்த முயற்சியுடன் அது நம்மை வரவேற்கிறது; பன்னிர் தெளிக்கிறது. நம்மை மகிழ்ச்சியில் தள்ளும் அடுத்த தன் சாரல் தான் மூலிகை மணம் சூழ்ந்து வரும் பன்னிர்த் துளிகள் பூத்துக் குழங்கும் கொத்து மலர்கள் இசைநீர்ந்து சிரிக்கின்றன; இன்ப வரவேற்புத் தருகின்றன; இந்த இன்பப் பாசு எம்மருங்கும்! வருகின்ற நிருந்தாணிக்கு அளவையை உண்டி படைக்க வேரில்லையாதலால், அருஞ்சுவைக் கனிகளை வாரி இரைக்கின்ற மந்திகள் அஃதா; அவற்றைக் காண்மின்! சுவையுடைய கனிதானு எனப் சேர்த்துப் பார்த்து எரிகின்றன! அங்கொரு மந்திக்கு அவசரம்! நம்மைக் காக்க வைக்க மணமின்றிக் கிண்கிண உலுப்புகின்றது; கனிகள் உதிர்ந்தன. வேண்டியவற்றை எடுத்துக்கொள்க. இதோ, இந்த வானரம் கரும்மேகைண்ணை வானரம். தன் காதல்க்கு ஒரு கனிவைக் கொடுத்துக் கொஞ்சமுண்டு. வயசுப் பிறவிகள் - அதிலும் மனித இனத்தின் மூதாதையர் கொஞ்சுவதை நாம் பூக்கலாயா! அவர்களைக் கொஞ்ச விட்டுவிட்டு மேலே வாருங்கள்! இததான் பொங்குமா கடல்! தண்ணீர் விழுந்து சமுத்திரமேயும் கண்களையும் சமுத்திரமேயும் வைக்கும். தள்ளி நின்று பாருங்கள் மயங்கி விழுந்து விடாதீர்! இதன் அழகிலே சமுத்திரக் குளிர்ப்பலர் தவறிவிழுந்து வாழ்வையே இழந்திருக்கின்றனர். அழகு ஆபத்தானது என்பதனை போதிக்கும் பொங்குமா கடல் இது. சாரலால் நடைபாதை நமையிருக்கிறது; கால் பெருவிரலை ஊன்றி நடந்து வருக. உண்மையைக்

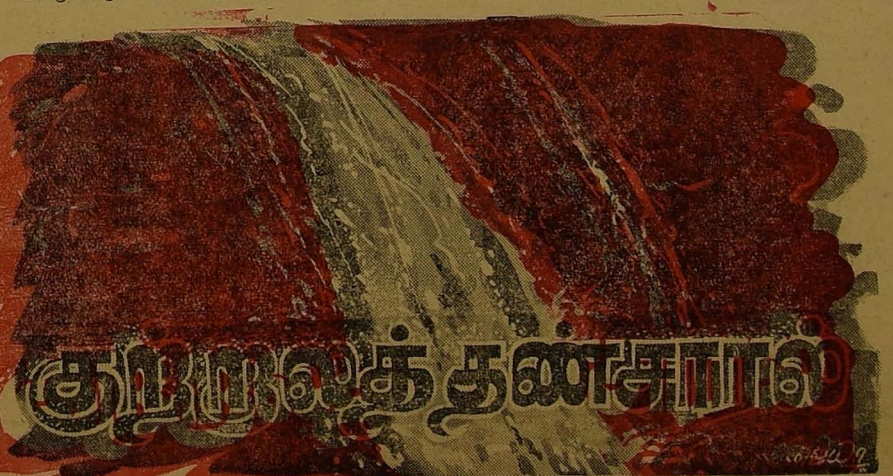
கண்டுபிடிப்பது சில வேளைகளில் சிக்கலானதாய் இருக்கும்; சுற்றிச் சுற்றிச் செல்ல வேண்டியவரும். இங்கும் அப்படித்தான். இயிபுல காட்சிகளை வழங்கும் இந்த அழகுக் கொடுமுடியின் உச்சிக் குச்செல்வதும் கடினம்தான். களைக்காமல், கால் வலிப்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் மேலே ஏறிக! இவை எல்லாம் மங்குத்தான் தோட்டங்கள். குற்றரூல் தீர்க்கே உரியனவான சுவைக் கனியின் மங்குத்தான் பழங்கள், கட்டாயம் இங்கு வருவோர் நாவுக்கு நல்ல விருந்து. இதுதான் சென்பக அருவி. கீழே போது அருவியில் நீராடியது போல் இங்கு எளிதில் நீராடியது முடியாது. எப்போதோ போட்ட பீடி கமீசிகள் சில இருக்கின்றன. அவற்றைப் பீடித்துக் கொண்டு நீராடு சரி வா; போகலாம். பாதை கறையாகவே ஏதோ உள்ளத்தில் தோன்றிய சேதி ஒன்றைப் பாடிச் செல்லும் இந்தச் சிற்றூறு, தன் இசை நயத்தால் நம் களைப்பைப் போக்குகிறது. நல்ல சேதி சொல்கிறது; நடப்போம். மலைப்பாம்பின் உடல்போல வளைந்து செல்கிறதல்லவா இப்பாதை? வளைந்த, இந்தப் பாதை யிலே மேலும் வந்துவிட்டோம். இதோ, காதைத் தாக்குகின்றது, முழவின் பேரொலி. தாக்குதலால் இன்பம் உண்டென்றால், அதைத் தருவது இந்த முழவொலிதான்; முழவொலிக்கும் இந்த அழகருவிதான். தொலைவிலிருக்கும் போதே நம்மக்கு ஒரு மலைப்பைத் தருகிறது. இதுதான்...

எங்கோ இருந்து எழுந்து வான் வரி ஒழுக்கிழும் விந்தை நீர்ப்படலம்! பிளவுண்ட இருமலைக்கட்கே மலைமாதா கொட்டும் தேன் மழை இது! இதற்குப் பெயர்தான் தேனருவி. இருமலைச் சுவர்க்கடே சொட்டும் இந்த அருவியை நோக்கி நடைபோடுதல் மிகக் கடினம்! சில வேளைகளில் தன்னை எதிர்த்து வருவோரை உருட்டித் தள்ளிவிடும். இருமங்கும் பொரிய பொரிய தேன் கடுகிகள் தொங்குவதைப் பார்க்க என்ன தோன்றுகிறது? சென்பக அருவிக்கு இல்லாத பெயர்ப்பெருத்தம் இதற்கு இருக்கிறது. சுற்றிலும் தேன் துளிகளைச் சிந்தும் கடுகிகள் இருப்பதாலோ என்னவோ, இதன்நீர் காதலியின் அதர பாணம்போல் இனிக்கிறது; அலுப்பித்தோர் அறிந்த உண்மை ஆது. எழுந்து அடி உயரத்தில் இறந்து கொட்டு, அழகுப் படைப்பு; எழுத்தானன் தன் கற்பனைத் தேரை ஓட்டுவதற்குத் தனிமையான இடம்; பருவம் கொஞ்சம் இளம்மக்கள் தனியே இருந்து அருஞ்சுவை மாந்தத்தக்க ஒதுக்குப்பூ; மாணும் மயிலும் ஆறும் எழில்லம் எனப்படுவதை, இங்கே தான் காணமுடியும்; மணம் கலந்த தேன்றல் நம் மனதைத் தழுவும் உண்மையை - உயர்வை, இங்கே தான் காணமுடியும்!

இதுவரை உல்லாசராய்ப் பேசிக் கொண்டே வந்துவிட்டோம். இந்த தான் பயணத்தின் கடுமையான பகுதி வருகிறது. அடுத்து நாம் காண வேண்டியது புயிருவி. ஒடுங்குபாதை

யோ, சில இடங்களில் செங்குத்தாய்ச் செல்லு; சில இடங்களில் வழுக்குப் பாதையாக இருக்கும். கடுமையான முயற்சிக்குப்பின் இங்கு வந்து சேர்கிறோம். எவ்வளவு பயன்படும். இந்த அருவி எங்கிருந்து வருகிறது; எங்கிருந்து விழுகிறது! பால் நேரங்களிலும் இவ்வழியில் பல வேளைகள் புலி வருமாம். வழியிலே நம்மை பகிழ்வித்த மங்குத்தான் மரங்களுர், அஃலும் தேக்கும் மணம் நிறை சக்கனமும் வளரும் அழகிய குன்றங்களைக் கண்டோம். அவற்றுக்கடுத்து நெஞ்சை உலுக்கும் இந்த இதை அருமையான போடம். நெஞ்சைத் தளரவிடாதீர். சற்றுச் சென்றால், நம் பழம் வழுவின் சின்னங்களைக் காணலாம்...

ஒரு காலத்தில் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை நம் குதகையார் நடத்தியது இங்கேதான். கோடுகிக் கொங்கை இளமையார் விழி வீச, வெங்கனறு சாய்க்க வேல் வீசும் ஆண்மையார் விழந்து கிடந்த இடம் இது. தனிமையும் விடுதலையும் கொடுக்கத் தம்மை மறந்து இன்பத்தில் தினைத்துக் கிடந்த மறா குடியம்கள் வாழ்ந்த இடம் இது. அன்றார் கொழுங்கொடியில் விழுந்த வள்ளிக்கிழங்கைக் கல்லை எடுத்துண்பார். பழம் பிழிந்த கொழுங்கொழுந்தேறலும் வாய் மர்ப்பு. விழந்து வந்தால் கொழுந்தினையும் நறந்தேறலும் தந்தருந்தச் செய்வார். சிலா வயப்ப புலியை எதிர்த்துக் கொன்று உரித்தெடுத்த தோலைத் தம் பாயாக விரித்துப் படுபுதி நய்ப்பார். வரையாரும், கரடிக் கூட்டமும் அவர்கள் குறிச்சி மருங்கு - வந்து விளையாரும். தயிழகப் பறவைகள், விலங்குகள் ஆகிய வற்றின் வாழ்க்கை முறைகள் அத்துணையும் அன்றாக்கு மனப்படம். குறிச்சி மலர்களைப் பருவம் கொடுத்து கொய்தெடுத்து, முல்லைக் கொடியால் வைத்துத் தொடுத்துச் சூடுவர். கொத்தத்தில் அவர்கள் வாழுவே தனிமையானது; இனிமையானது. அங்கே அவரிடை கட்டையிடுவாரும் விலை;

மதவாதியுக்குந்த அரசியல்

ஆட்சியாட்டிக் பகுதியிலிருந்து கங்கை நதிக்கரை வரை தன் அதிகாரத்தைப் பரப்பி உலகத்தின் பெரும்பகுதியைத் தன் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டு வந்த பெருமை அரிஸ்டாட்டிலின் மாணவன் மாவீரன் அலெக்ஸாண்டரர் சாரும். ஆனால் அரிஸ்டாட்டில் கிரேக்கத்திலுள்ள ஏதன்ஸ் நகரத்தின் பெருமைக்கோ அல்லது ஸ்பார்ட்டா நகரத்தின் பெருமைக்கோ அலெக்ஸாண்டரின் அந்தப் பரந்த சாம்ராஜ்யம் ஈடாகாதெனக் கருதினார். அவர் என்னியது போலவே அரசியல் கருத்துக்களின் வளர்ச்சிக்கு அலெக்ஸாண்டர் ஏற்படுத்திய சாம்ராஜ்யம் எந்தவிதக் காரணிகளையும் படைக்கவில்லை. அலெக்ஸாண்டர் இறந்த பிறகு, அவருடைய படைத்தளபதிகள் சுய நலத்திற்கும் ஆதிக்க வெறிக்கும் உட்பட்டு ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்தை உடைத்தெறித்தார்கள். புனைமெய்கும் தன் கீர்த்தியையும் புகழையும் பரப்பி உலகுக்கெல்லாம் அறிவொளி பரப்பிய கிரேக்க நாட்டின் விழ்ச்சிப் படலம் அலெக்ஸாண்டர் மறைவிற்குப்பின் ஆரம்பமானது. ஆனால் கிரேக்க குளிகளின் அறிவுக் கருத்துக்கள் அதற்குப் பின்னால் எழுச்சியுற்ற ரோமப் பேரரசின் இருதயத்தில் புகுந்துகொண்டன. ரோம் நகரத்தின் பிரசித்தி பெற்ற வழக்கறிஞனை சிசரோ (Cicero) என்பவனின் என்னங்களும்க் எழுத்துக்களும் கிரேக்க நாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் எழுந்தவைதான். பல ஆண்டுகளாகத் தன் புகழ் பரப்பிய ரோம்பேரரசுவும் சிசரோபோன்ற பல அரசியல் அறிஞர்களை உலகுக்கு அளித்த பிறகு கடமையை முடித்து விட்ட களிப்பில் அழிவை நோக்கி நடை போட்டது. செல்வத்திலே புரண்டெழுந்த ரோம் மக்கள், போக போக்கியத்தில், இன்ப அணைப்பிலே, சல்லிப்பாழ்க்கையில் உல்லாசத்திலே, தங்கள் கடமையை மறந்து விட்டார்கள். எனவே ரோமுலஸ் என்பவனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அந்த ரோம் நகரம் தன் பேரரசுவின் விழ்ந்துபட்டது. ரோம் சாம்ராஜ்ய விழ்ச்சிக்குண்டான காரணங்களை வரலாற்று ஆசிரியன் **கிப்பன் 14** பாக்களில் (14 Volumes) சுவைபட எடுத்துக் கூறுகிறார். **அறிஞர் அண்ணாவின்** 'ரோமாபுரி ராணிகள்' என்ற புத்தகத்திலும் ரோம் சாம்ராஜ்யத்தின் கீர்த்தியும் விழ்ச்சியும் சுவைபட எடுத்துரைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ரோம் நகரத்து அரசியல் அறிஞர்கள் உலகிற்கு அளித்தவை ஈழநாடு பிரிவாய்க் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவையாவன:

1. சட்டம்.
2. ஒழுங்கு.
3. ஒற்றுமை.

இத்தாலியில் உள்ள ரோம் நகரம் கிரேக்கத்தில் உள்ள ஏதன்ஸ் போன்ற தலைநகரத் தத்துவஞானிகளையும், கவிவாணர்களையும், சிற்பிகளையும் பெற்றெடுக்கவில்லை ஆனால் ஆற்றல்பெற்ற அரசியல்வாதிகளையும், ஒரு நாட்டில் அமைதியான

ஆட்சி ஏற்படுத்துவதற்குத் தேவையான சட்டம் அமைதி, ஒழுங்கு, ஒற்றுமை முதலியவைகளை ஏற்படுத்திய திறமைபெற்ற அரசியல் மேதாவின்களையும் பெற்றெடுத்தது. இத்தாலி முழுவதும் தன் ஆதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டுவந்த பிறகு காலனி ஆதிக்கத்திற்கு விதை ஊன்றியது ரோம். படிப்படியாக பக்கத்தில் உள்ள நாடுகள் பலவற்றை அடிமையாக்கி அவை எல்லாம் ரோம் நகரத்துச் சுட்டுவீரல் அசைப்பிலே ஆட்டம் கொள்ளவேண்டிய ஒரு நிலைக்கு ரோம் தனது அரசியல் கொள்கைகளை வகுத்தது. அந்தக் கொள்கைகள் தான் மேலே கூறப்பட்ட முன்று திட்டங்கள்.

ரோம் சாம்ராஜ்யத்தில் ஒழுங்காக ஏற்படுத்துவதற்கு, முதன் முதலில் சட்ட திட்ட முறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. உலகிலேயே முதன் முதலில் ஒழுங்கான சட்ட அமைப்பு முறை ரோம் நகரில்தான் உண்டாக்கப்பட்டது. கி.மு. 449-ம் ஆண்டு உண்டாக்கப்பட்ட அந்தப் பன்னிரண்டு சட்டங்களின் (Twelve Tables) அடிப்படையில்தான் ரோம் பேரரசு ஆட்சி செய்யப்பட்டு வந்தது. அதற்கு பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு

கொண்டது. ரோமிற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சியோ அல்லது எழுச்சியோ அதன் காலனி நாட்டிலோ அல்லது ரோமிற்கு சமீபத்தில் உள்ள பிரதேசத்திலோ ஏற்பட்டால் அதை அடக்குவதற்கு ரோம் நகரப் படைகள் விரைவாகக் குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைவதற்கு இந்த ரோடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. "எல்லா ரோடுகளும் ரோமாபுரிக்கு செல்கின்றன" (All roads led to Rome) என்ற பழமொழி இதைத்தான் குறிக்கிறது. தன்னை எதிர்க்கும் நாடுகளை ஒன்றோடொன்று மோதவிட்டு அதன் மூலம் தன்னுடைய அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்திக்கொண்டு வெற்றிக் கொடியை ஆசியாவில் பல பகுதிகளிலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் பறக்க விட்ட ரோம் நகரத்தின் விழ்ச்சியைப் பரிசியல் என்ற மன்னனின் இறப்பிற்குப்பின் ஆரம்பமானது.

ரோம் நகர விழ்ச்சிக்குப் பிறகு கிறிஸ்துவ மதம் நாகரிகத்தின் வளர்ச்சிக்கு நல்லதொரு பாதை அமைத்தது. "ஆண்டவன் படைப்பில் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற பேதம் கிடையாது. எல்லோரும் சமம். உன்னைப்போலவே மற்றவரும் நீ நேசி" என்பன போன்ற சிறந்த

வதை எதிர்த்து மார்க்சிலியோ, மார்க்சியவல்லி, மட்டின் ஸ்தர் போன்றவர்கள் குரலெழுப்பினார்கள். குறிப்பாக மார்க்சிலியோ என்ற இத்தாலிய அரசியல் அறிஞன் ஒரு நாட்டினுடைய அதிகாரத்தின் கீழ்தான் மதம் இருக்கவேண்டும் என்ற புரட்சிகரமான கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார். அதுவது பேப்பின் செல்வாக்கு ஒரு நாட்டினுடைய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டது என்னுள். சட்டமியற்றும் உரிமை மன்னனுக்கோ மதத் தலைவருக்கோ கிடையாது; மக்களுக்குத்தான் உண்டு என்னுள். பேப்பர் வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைகள் கடவுளின் வாயிலிருந்து வருபவை என்று ஐரோப்பிய மக்களெல்லாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்த காலம் அது. மதவாதியின் செல்வா எதிர்த்துப் பேசுவவனின் தலையை எடுத்துப் பந்தாடினும் மகேசனின் அருள் கிட்டும் என மக்கள் நம்பி வந்த காலமது. குருவை எதிர்த்துப் பேசியவனின் குரல்வளையை நசுக்கவேண்டும் என்று குவலயமே கொக்கரித்த காலம் அது. "ஆண்டவனின் அடியாரையாக அலட்சியப் படுத்தினாய்" உன் ஆணவக் கயிறுறை அறுத்தெறிக்கிறேன் பார்!" என ஆண்டவன் பந்தர்கள் ஆர்ப்பரித்து வந்த காலமது. "சர்வேசுவரன் சந்தியில் வந்த போப்பிற்காக சிவ மணி அடிக்கிறாய். உனக்கு சுவக்குழி கட்டுகிறேன் பார்" என சன்மார்க்க சீலர்கள் சண்டமாருதப் பிரசங்கம் செய்த காலமது. மதத்தை எதிர்த்துப் பேசியவளுக்கு மரணம்தான் பரிசு. அதுவே அவளுக்கு மலர்ச்செண்டு என்ற கொருமான கொள்கையை மதவாதிகள் பின்பற்றிய அந்தக் காலத்தில் மார்க்சிலியோ, 'போப் ஒரு சாதாரண மனிதர். அவர் கட்டளைக்கு அடிபணிவது முட்டாள்தனம்' எனப் போர்முரசு கொட்டினார். 'டிபென்ஸர் பேசினால்' (Defenses Paris) என்ற புத்தகத்தில் மார்க்சிலியோ எழுதிய இந்தக் கருத்துக்கள் பிற்காலத்தில் கிறிஸ்துவ மதம் புரொட்டஸ்டன்ட் மார்க்கம், கத்தோலிக்க மார்க்கம் என்ற இரு பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டுப் போவதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. இத்தாலியில் பிறந்த அரசியல் சாணக்கியன் **மார்க்சியவல்லியும்** இத்தாலிய ஒற்றுமையின்றி ஆந்திரம், கன்னட, மலையாளம் சிதறண்டு கிடக்கும் திராவிடப்போல் வேப்பின்ஸ், மிலான், வெனிஸ், பிளாரன்ஸ் ஆகச் சிதறண்டு கிடந்ததற்கு காரணம் மதத் தலைவர் போப்பின் மதக் கொள்கை தான் எனக் கூறுகிறார்.

★
இத்தாலிய அரசியல் ஞானி மார்க்சியவல்லியின் தத்துவங்கள் அரசியற் கருத்துக்களின் வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்புத்தை ஏற்படுத்தின. புரட்சிகரமான சில கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறியதன் மூலம் அரசியல் அறிஞர்களின் மத்தியில் ஒரு உணர்வான இடத்தைப் பிடிபணிக்குக் கொடுத்தான் மார்க்சியவல்லி. ஒரு மன்னன் தன்னுடைய அரசியல்

அரசியற்கருத்துக்கள் - அன்று!

ஜஸ்டினியன் என்ற ரோம் சர்க்குவர்த்தி ஜஸ்டினியன் சட்டம் (Justinian Code) என்று அழைக்கப்படுகிற உலகப் புகழ்பெற்ற சட்டத்திட்டங்களை வகுத்தான். ரோம் நகர மக்களின் நாகரிக வாழ்விற்கு முதுகெலும்புபோன்று விளங்கியவை இந்த பன்னிரண்டு சட்டங்கள் என்று அறிஞன் பர்ன்ஸ் கூறுகிறார். ஒழுங்கான சட்ட அமைப்பு முறை இருந்ததினால் தனி மனிதனின் கட்டளையே சட்டம், தனி மனிதனின் விருப்பு வெறுப்பே சட்டம் என மாறிச் செயல்படுகின்றன என்ற ஒரு யதேச்சதிகாரப் போக்கிற்கு ரோமமக்களிடம் கொடுக்கவில்லை, 'மன்னன் இடத்தே சட்டம்' என்று பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு முன் பிரெஞ்சு தேசத்து மன்னன் கொக்கரித்தான். ஆனால் மன்னனின் சர்வாதிகாரத்திற்கு இடமே இல்லை என்று அன்றே ரோம் நகரத்து மக்கள் தீர்ப்பளித்துவிட்டார்கள்.

பரந்து கிடந்த ரோம் சாம்ராஜ்யத்தில் ஒற்றுமையும் ஒழுங்கான ஆட்சி முறையும் வகுக்கப்பட்ட இந்தச் சட்டத்திட்டங்களின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ரோம் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட அத்தனை நாடுகளுக்கும் ஒழுங்கான ரோடுகள் ரோமிலிருந்து போடப்பட்டன. அதன் மூலம் ரோம் தனது பதவியைப் பலப்படுத்திக்

கொள்கைகளுடன் கிறிஸ்துவ மதம் தனது தீக் விஜயத்தை ஆரம்பித்தது. அரசியல் கருத்துக்களின் வளர்ச்சிக்கு கிறிஸ்துவப் பாதிர்க்காரனான **செயின்ட் அகுஸ்டின்** செயின்ட் தாமஸ் அக்குயினஸ் போன்றவர்கள் ஓரளவு உதவி செய்தார்கள். தாமஸ் அக்குயினஸ் தன்னுடைய அரசியல் கருத்துக்களை அரிஸ்டாட்டில் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் எழுப்பினார். ஆனால் அக்குயினஸின் அரசியல் கருத்துக்கள் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கே சாதகமாக இருந்தன. அரசியல் ஆராய்ச்சியை அவர் மதக்கண்ணோடு நோக்கினார். உலகெங்கும் உள்ள கத்தோலிக்க கிறிஸ்துவர்களின் தலைவரான ரோமில் உள்ள போப் என்பவருக்கு எந்த நாட்டிலும் உள்ள ஒரு கிறிஸ்துவ மன்னனைவிட நாட்டு அரசியல் வாழ்க்கையிலும் அரசியல் சச்சரவுகளிலும் தலையிடுவதற்கு உரிமை உண்டு என்பதை அக்குயினஸ் உலகிற்கு அறிவறுத்துகிறார். ஐரோப்பியாவில் உள்ள எல்லா நாடுகளும் போப்பின் ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்தப்பட்டன. அரசர்கள் முதல் ஆண்டுகள்வரை போப்பின் உத்தரவிற்கு அடிபணிந்தனர். மதத்துறையில் மட்டுமல்லாமல் ஒரு நாட்டின் அரசியல் துறையிலும் நிர்வாகத்திலும் போப் தலையிடு

மாடு புகுந்த பசும் வாயல்!

நெடு நாட்களுக்குப் பிறகு எழுதுகிறேன்.

நெடுசில் கண்ணுகொண்டிருக்கும் எண்ணங்களின் வெம்மை தாங்கமாட்டாமல், நினைத்து - நினைத்துப்பார்த்து, அந்த நினைப்புகளின் உருவம் அழியாமல் நின்றுவிட்ட பிறகு எழுதுகிறேன்.

எழுதப்பட வேண்டியதுதானா என எண்ணிப் பார்த்துவிட்டு, எந்த முடிவுக்கும் வரமுடியாமல், எப்படியானாலும் சரி என்ற தத்துவத்தின் 'சத்புத்திர' இக்கிக்கொண்டு கடைசியில் எழுதுகிறேன்.

கடைசியா? இருக்கலாம்; யார் கண்டது?

எப்பொழுது சாவு வரும் என்பது யாருக்குத் தெரியும்? நானாயே வந்துவிடலாம். ஏன், இப்பொழுதே-இதை எழுதி முடிக்குமுன் பேசுட வந்துவிடலாம். அறிந்தவர் யார்? அது உடனும் தெரிந்துவிட்டால், இந்த உலகத்தில் கண்டுபிடிப்பதற்கு மனிதனுக்கு வேறு என்னதான் இருக்கிறது?

இந்த நல்ல நேரத்தில்-அதிலும், என் இதயத்தை நிறைத்திருந்த வளைப்பற்றி எழுதும் இந்த 'இனிமை' யான வேளையில்-நான் ஏன் சாகவைப்பற்றி என்ன வேண்டும்!

என்ன கையத்தியக்காரத்தனம்! சாகவைப்பற்றி எண்ணிவிட்டால் மட்டும் சாவு வந்துவிடுமா என்று? இல்லை, என்ன மலிருந்து விட்டால் மட்டும் வராமலிருந்துவிட போகிறது?

போகட்டும். நான் என்னைவிட்டுப் போய்விட்ட நினைவுகளில் கொஞ்ச தூரம் போய்ப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்புகிறேன்.

என்றைக்கோ ஒருநாள்! என்றைக்கோ என்ற, இன்னும் மறந்துவிடவில்லை; சீதாவளிக் குழல்நாள்...

மாலைக்கு இரவு மாலைபோட்டுக் கொண்டிருந்த நேரம். அதுவரை அழுத்திய வெயிலின் பாரம் தாங்க மாட்டாமல் பூமி அழுதுகொண்டிருந்தது. அந்த அழகையின் ஒலி விண்ணுக்கு எட்டியோ என்னவோ, மேலே மேகங்கள் கூடின. கூட்ட முடிவில் மழைத்துளிகள் தரைகளைத் தோட்டன அதுவரை பழுக்கக்கிடந்த மண்ணும், நீரும் கலந்த வேளையில், அங்கே கழிந்த அந்தப் புதிய மணம்...

குறிப்பிட்ட அந்த அஞ்சல் நிலையத்தில், நான் காலைக்குக் அவளுக்காக நின்றுகொண்டிருந்தேன். வந்து போகும் வண்டிகளிலெல்லாம் என் கணவன்கள் மொய்த்துத் திரும்பின.

முதலில் கேட்ட பூமியின் அழகைக் குட்ப பதில், இப்போது மழை அழுது விட்ட மழை! பலத்த மழை! தொடர்ந்த மழை!

அந்த மழையையும் பொருட்படுத்தாமல்...அதனால் ஏற்படும் உடல் நோவையும் கவனிக்காமல்...சே!சே! அதை நினைத்துப் பார்த்தால் இப்பொழுது வெட்கமாக இருக்கிறது; ஒரு பெண்ணுக்காகவா நான் அத்தனை நேரமும் அப்படிப்பட்ட கெட்டகார மழையில் நான் இருக்கொண்டே நின்றுருந்தேன்?

'வரவேமாட்டாளோ' என்று நான் வாதைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த வேளையில்-அந்தக் கடைசி வண்டியையும் பார்த்துவிட்டு, என் போக்கில் சென்று விடுவது என்று நான் முடிவுசெய்

வாசியவேசிலநாள்! அவசியவேசிலநாள்!

திருந்த சமயத்தில்-அவள் வந்தாள். அவள் மட்டுமா? அவளோடு சொத்துக் கொத்தாக மல்லிகை மலர்கள் வந்தன. அவற்றோடு நெஞ்சு அள்ளும் அவற்றின் மணமும் வந்தது. அத்தனை நேரமும் பட்ட தொல்லைகள் அந்த வினாடியிலேயே பஞ்சாயப் பறந்தன.

அன்று இரவு, அடுத்த பகலும், தொடர்ந்து வந்த இரவும்...

இரண்டு இரவுகளும், ஒரு பகலும்! அவளைப் பார்த்தபடி நானும், என்னைப்பார்த்தபடி அவளும்...அவள் கண்களில் என் கண்களும், என் கண்களில் அவள் கண்களும்...அந்த உடற்களில்...

பெண்மையின் ஸ்பரிசுத்தால் ஆண்மைத்தந்தி நாதமெழும்பியது. ஆண்மையின் வலிமையில் பெண்மையின் மென்மை ஜொலித்தது. புரிந்துகொண்டிருந்த இதயங்கள், புரிந்துகொள்ளாதவற்றையும் புரிந்து கொண்டன. அதற்குமுன்னால் 'அரிசுவடி' கூடத் தெரியாத படங்களில் 'பட்டமளிப்பு' நடக்கும் 'அதிசயம்' அங்கே நிகழ்ந்தது. சொல்லித்தெரிவதில்லைல்லவா.....!

காணத்துடித்த கண்களும், காணாமல் கவலைப்பட்ட இதயங்களும், கவிதை வெறி ததுர்ப்பும் சொற்களைத் தெரிந்துக்கொண்டிருந்த 'மாதாவிளம்புகள்' சோபித்தும்...

அது புதுமை! முற்றும் புதுமை! அதற்குமுன் காணாத புதுமை!

இந்த உறவுக்குப்பின் ஏற்பட்ட பிரிவில் என்னையும் மீறி, எல்லையற்ற நான் அழுதேன்.

இப்படிப் பலமுறை! ... ..

சே! இதெல்லாம் பழைய கதை! இப்பொழுது ஏடு திரும்பிவிட்டது. இது புதுக்கதை!

அதிலும், கடைசியாக நிகழ்ந்த அந்தச் சந்திப்பும், வந்த அந்தக் கடிதமும்...

ஒன்றில் நடந்த சம்பவங்களும், மற்றொன்றில் நிறைந்த எழுத்துகளும்...

அவள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்! முன்னது தீர்ப்பு! பின்னது சிபாயம் கோரி வேண்டும் விண்ணப்பம்! எது முதலில், எது பின்னால்...?

எனக்கு எப்போதுமே பெண்மையில் அசைக்கமுடியாத-ஏன், 'முட்டாள்தன்' மான-நம்பிக்கை, அதனால் தான் இன்னும் 'காதல்', 'கற்ப' என்னெல்லாம் 'பிணை' திக்கொண்டு திரிக்கிறேன். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும், 'பெண் பெண்ணைக் கேட்டுக் கொண்டு' என்ற என் முடிவை ஏனோ என்னால் மாற்றிக்கொள்ளவே முடியவில்லை.

நான் ஜோன்-ஆப் - ஆர்க்கின்

எதைப்பற்றியோ நடந்த உரையாடலில், என்ன பேசினால் என்னைப் புண்படுத்த முடியுமோ, அந்த வார்த்தைகளை என்மீது 'அர்ச்சி' துத்தனை 'யார்' என்று காட்டிக் கொண்டிருவிட்டான் அவன்.

எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டு, சிரித்து மூத்ததேடு நான் அவளை வறியடி யுமோ, அதைத் தேன்-இரண்டு காதுகள் ஏற்பட்டிருப்பதே ஒன்றால் கேட்டு, மற்றொன்றால் வெளியீட்டுவிட்டு வதற்குத் தானே என்பதுபோல.

விருப்பத்தகாதது நடப்பது இது முதல் முறையல்ல-இரண்டாவது முறை.

முதல் முறை, என்ன அவள் புரிந்துகொள்ளவில்லை யோ என்ற கவலை எனக்கு.

இப்போதோ, அவளை நான் நன்றாக அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன் என்ற திருப்தி எனக்கு.

போகாத உருக்குத் கேட்காத வழிபோல, செய்யாத செயல்களுக்கு என்மீது 'குற்றப் பத்திரிகை' படித்திருக்கும் அவளை நினைத்துக்கொண்டால்...

சின்ன வயதில் எனக்கு 'அவசரக் காரன்' என்று பெயர். இப்போது நான் 'வயது வந்தவன்'! 'பழமயவ' இது நான் இருந்திருந்தால்...?

சே!...விருப்பமில்லாத விஷயத்தை வேண்டாத இடத்தில் எழுதுகிறேன்!

'அன்பிலா நெடுசில்...' என்று முன்பு அவள் எனக்கு எழுதிப்போது, அவளுக்கு நான் பதில் எழுதினேன். அதற்கு நான் நண்பரொருவர் எழுதினார்:

'காதல் வாழ்க்கையல்ல. வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதிதான் காதல். காதலுக்கு வெளியே பரந்த உலகம் இருக்கிறது!'

இது உண்மைதானா?

அப்படித்தான் அவள் 'ஒப்பம்' அளிக்கிறாள் தன் செயல்முறையில். இவ்வாறு காதலிக் கப்படாமல் என்னால் வாழமுடிகிறதே!

நினைத்துக்கொண்டால் 'சிரிப்பு' தான் வருகிறது! அழகையும் கூடவே வருகிறது!

வாழ்க்கையில் என்னால் செய்யப்பட்ட தவறு, இந்த ஒன்றே ஒன்று தான்! இனி நான் யாக்காக காதலிக் கப்போகிறேன், ஏன் காதலிக்கப்போகிறேன்?

மொத்தத்தில், எனக்கு இந்தத் தண்டனை வேண்டியதுதான். காதலிக்கத் தெரிந்த எனக்கு, கவலைப்படவும் தெரிய வேண்டாமா என்று?

இப்போதும் நான் அழகிறேன், எப்போதும் போல-இவ்வாறு எண்ணி அல்ல, அவளை-அந்தப் 'பழமய கதை'யின் நாயகியை எண்ணி!

— U.புகழேந்தி

ஆற்றலைப் படித்திருக்கிறேன். பாடம் கியூரியின் கண்டுபிடிப்பை விபரத்திருக்கிறேன். ஜான்ஸ்டீன் ராபின்சன் வீரத்தைப் புகழ்ந்திருக்கிறேன். சரோஜினி தேவியின் கவிதைகளை ரசித்திருக்கிறேன். இப்போது இந்திரா நேரு அனைத்திந்தியக் காங்கிரசின் தலைவியாக வந்திருப்பதைக் கூடப் பாராட்டியிருக்கிறேன். நான் தோறும் பத்திரிகைகளில் வரும் பெண்மணிகளின் வீர தீர்மானங்களை வேண்டியமட்டும் படித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

என்றாலும், இவற்றோடு கூட பெண்ணுக்கே உரித்தான தாய்மைக்கு நான் தலை வணங்குகிறேன்; பாசத்துக்கு பாச காணிக்கை கொடுத்துக்கிறேன்; பெண்மையை எண்ணிப் பெருமையடைகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட என்னிடம்-அதிலும் இப்படிப்பட்டவன் நான் என்பதை நன்றாக அறிந்துகொண்டு-அவள்...

முட்டாளோடு எதிர்நின்ற ஒத்துப் போய்விடலாம்; ஆனால் அறிவாளி என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் முட்டாளோடு ஒத்துப் போவது என்பது-அது அனுபவித்தாதான தெரியும்!

நான் உணர்ச்சி நூ மதிக்கத் தெரியாத மரக்கை 'மல்ல' அறிவு கெட்டுப் போன வெறியனுல்ல. நல்லது, பெட்டது; தேவையானது, விலக்க வேண்டியது; தெளிவு, குழப்பம் எதுவும் தெரியாத 'இடது கைப் பெருவிரல் ரேகை' அல்ல எனினும்...

கடந்த கால எது வாழ்வு முழுதும் அவள் நினைவுகளிலேயே கழிந்திருக்கிறது. எனக்கு எதிராக வந்த அத்தனைபடியும் எதிர்நிற்கக்கொண்டு 'அவள்...' அவள் என்றே நான் வாழ்ந்தேன்; அவளுக்காகவே வாழ்ந்தேன்.

பெற்ற வார்த்தையி!

பேசியப் படிக்க வைத்த தந்தை!

பேரன்பு சேஷத்தும் தமக்கை!

பெரிய உதவிகள் பல புரிந்த உறவினர்கள்!

—எல்லோருடைய விருப்பங்களையும் அலட்சியப் படுத்திவிட்டு, 'நெஞ்சைத் தொட்டவனே' தொடடேன்; தொடர்ந்து அவளையே தொடருவேன்' என்று அடம் பிடித்தேன்.

வினாவ?

அவர்கள் இப்போது என்னோடு இல்லை. என் பாதைக்குக் குறுக்கே யும் இல்லை. எவ்வளவோ அழுதும், அரட்டையும் நான் சேட்காததை அறிந்து, 'எக்கோவது கெட்டுப் போ' என்று சபித்துவிட்டு ஒய்ந்து விட்டார்கள். ஆனால்...

எழுதக் கை கூசுகிறது...அவள் இப்போது என்னை நம்பவில்லை!

செந்தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய கவிஞர்கள் எண்ணிலடங்கா. தோன்றிய மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தமதாற்றலால் தனிக் கவிஞராகி விட்டவர்கள். பேசும் மொழியும் எழுதும் எழுத்துள் கவிநடையிலேயே மிளிர்ந்தது என்றால் வியப்பில்லை. தொன்றுதொட்டுத் தமிழ்நாட்டு நூல்கள் நடுவலுவான அனைத்தும் நான்கு மான் நுழைபுலமுடையார் காட்டு நலத்திற்கு நவீன கவிதைத் துளிகளேயாகும். எனவே நம்நாடு கவிஞர் கூட்டம் என்றால், உண்மை.

வாழ்ந்தவர் புகழ்பெற்றவர் என்ற ஒரே சொல் போதும்; வாழ்பவரில் சிறந்தோர் யார்? என்பதையே இங்கு நாம் காணப்போகிறோம். இதில் பல ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்டு. வேண்டியவர்; வேண்டாதவர் என்பதால் உருவாகிய ஒன்பத்தில் வரையப்பெற்ற வண்ணச்சிறப்புத் தான் நம் ஆய்வில் வருமேயன்றி உருவாக்கியவர் உருவையோ வாழ்வையோ எண்ணப்போவதில்லை.

இயற்கையின் அன்னைப்பைப் பற்றி எடுத்துப் பேசாத கவிஞரே இல்லை எனலாம். அவள் நடைவிலே நயம் கண்டு, உடையிலே உருவம் கண்டு, ஒலியிலே மொழி கண்டு ஒப்புயர் வற்ற காவியங்களை உலகிற்களித்தோர் பலர் உண்டு. பேசுதற்கு இயலாத பேசும் பெற்றகாவியங்களைச் சமைக்கும் கவிஞர் திருக்கூட்டம் இன்றும் இயற்கையின் இன்பத்தை மக்களுக்கு வழங்கி வருகிறது. தென்றல் - மயக்கிய திணை, மருட்டியதுண்டு, புலயாகியதுண்டு, பல கவிஞர்களை! தெற்குப் புறமிருந்து நம் தீங்காறியில்பாகவே தீமை செய்தல் இல்லை! காதுகொடையே மயக்கந்தரும் மதுவாகவும், சற்றே கடுமையாக விசமிடத்தில் புயலாகவும், அந் தன் வினைவால் பாதிக்கப்பட்டுரிடத்தில் மருட்டுவதாகவும் அமையும் தென்றல். போற்றுவார் போற்றட்டும், புதுவாரித் தாற்றுவார் தாற்றட்டும் என்ற தொடர்ந்து செல்லும் "தென்றலைத்" தமிழ் இலக்கிய உலகு அறியும். தென்றலில் எல்லாச் சுவையும் உண்டு - விசம் காற்று ஒன்று தான். ஆனால் அது விசம் இடம்-பொருள்-மக்கள் இயல்புகளை ஒட்டி வெவ்வேறு நிலை அடைகிறது. இதுவே கவிஞர்கள் உருவாக்கும் காப்பியங்களில் கருப்பகுதி எனலாம். இதனால் தென்று, "கவிஞன் தாய்மையான வறு" இல்லையா? என்பது முக்கிய மல்ல! அவன் எழுத்து தாய்மையா? இல்லையா? என்பதே சுவைவேண்டியது!" என்றார் ஒரு ஆய்வாளர்.

அந்த நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு இன்றையக் கவிஞர் சிலரை ஆய்ந்து பயன் காண்போம். தமிழகத்தில் விர் ல் விட்டு எண்ணக்கூடியவர் ஐவர் என்ற முடிவு செய்துள்ளேன். பலசுவையும் ஒருசேரப் பயன் கருதி பாவாக்கியவர்கள் ஐவர் என்றே நான் கருதினேன். அதன் விளைவே இக்கட்டுரையாகும். தான் வாழத்தகு நிலைகளையும் கிணர்லங்கும் நாடு - தன் வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் நாடு - தான் எண்ணிய எண்ணத்தை எடுத்துரைக்க வல்ல மொழி-இவற்றை நினைவிற்கொண்டு நடுபுகழ் கிணர்லங்க, நாடு முழுதும் வாழ்த்த வழிவகுத்தோர் ஐவர் என்றே முடிவு செய்தேன். என முடிவில் குறை உண்டு என்போர் இருக்கக்கூடும்; ஐவர் என்ற வரையறை ஏற்கக் கூடாதென்போர் இருத்தல்கூடும். இவை வளர்ந்துவரும் புத்துலகக் கவிஞர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்

தற்காலத் தமிழ்க் கவிஞர்கள்

பதை மட்டும் முடிவாகக் கூறி முத்தர் கவிஞர் தம் கருத்தினைக் காண்போம்.

கவிஞர்கள் ஆய்வில் வரும் விரிசை அவ்வாறு தரத்தை ஒட்டி அமையப் பெறவில்லை என்பதையும், அவ்வப்போது எண் எண்ணத்தில் எழுக்க நிலைவகைகளின் விரிசை என்பதையும் கருத்தில் பதிக்க விழுகின்றேன்.

முடிசூட்டிய மன்னர்கள் பலர் வாழ்ந்த தமிழகத்தில் தமிழக முடிசூடா மன்னர் ஒருவரே உண்டு. நல்ல கட்டுள்ள உடல், உயரமில்லை என்றாலும் உள்ளத்துயர்வு, நிமிர்ந்த மார்பு, நேர்மையின் திருவுருவம், உறுதிக்காட்டும் மொழி, கருகருத்த மீசை-இவைதாம் அந்த உண்மை விளக்கின் உருவம். நாட்டுமக்களின் உள்ளக்கருத்தினை ஒட்டி, பாட்டினை உருவாக்கும் ஏந்தல். தான் வாழ்ந்த குடியின் வழிவந்தோன் என்பதை எழுத்துக்கு எழுத்துப் பதியவைக்கும் பைத்தமிழ் வல்லோன். நாடு மீட்க-மொழி வாழ, வளர - இனம் ஒங்க, மகிழ், உருவாக்கிய பாக்கள் உயர்ந்தவை. பல வேறுபட்ட கருத்துக்கள் பயன்தரும் அளவில் எளிய முறையில் எல்லோரும் உணரும் வகையில் எடுத்தளிக்கும் எனியோன். இவை அத்தனையும் சேர்த்துக் கூட்டிக் கண்டால் கொடி கட்டி நிற்பவர் முடியரசன் ஆவார். உறுதி உண்மையும், அழகும், அன்பும் பழகும் ஒவ்வொருவரிடமும் உலவ விடும் உண்மைக் கவிஞர் முடியரசன். தமிழகத்து ஏடுகளிலே முடியரசன் கவிதைகள் வெளி வந்தவை சிலவே; வெளிவர விரும்பவை பலவாகும். தமிழகங்களின் முன்னேற்றமும் தோன்றித் துலங்கும் பாக்கள் எண்ணற்றவை. இயற்கையின் ஒளிபூட்டும் இனியவை ஏராளம், ஏராளம். பயனற்றவை என்பவை பாக்க இயலாது.

உணர்ச்சி வெள்ளத்தை அணையிட்டு உறுதியான கருத்துக்களை உருவாக்கும் கவிஞர் ஒருவர் உண்டு. புரட்சிக் கருத்துக்களை உலகுக்குப்

புத்துணர்ச்சியுடன் கலந்தளித்த கவிஞரின் வழித்தோன்றல். பிறந்த ஊரும் நாடும் பேறுபெற்றுத் திகழக் காவியம் இயற்றிய கவிஞன். காண்பவையாகவையும் கண்ணுள் அடக்கும் அடலேறு; கண்டு மகிழ்ந்தவை நாட்டவரும் உண்டு மகிழ்ந்தும் என்ற பாட்டிலே காட்டுமப் பன்யாளன். வளர்ந்துவரும் மாபெரும் இயக்கத்தின் முதற் கவிஞன்! தேன் இனிக்கும் என்றால் வாணிதாசன் தேன் என்பேன். மலர் மணக்கும் என்றால் வாணிதாசன் கவிதைக்கா மலர் என்பேன். காட்டு வெள்ளம் போன்ற காணாயின் உணர்ச்சியை நாட்டுமக்கள் நலம்பெறப் பாட்டுக் கட்டிப் பக்குவப்படுத்திய பகுத்தறிவுச் செம்மல். காசுக்குப் பாடாமல் கொள்கைக்குப் பாடும் குணக்குன்று. சுமை - கண்ணியம் - கட்டுப்பாடு என்ற கவிதையிலே பாடும் கழகச் சொத்து; உண்மையின்-உறுதியின் விளைபு; பிரஞ்சுக்காரன் பிரிந்த பீனன் புதுவை வாழ்மக்களுக்குப் புது வழிகாட்டும் புத்துலகச் சிற்பி-வாணிதாசன் என்றால், உண்மை.

"தொட்டால் ஒரு சுவையும் தொட்போமான் ஒரு சுவையும்" படித்தால் பல சுவையும் படித்த பீனன் பல சுவையும் பகிர்ந்தளிக் கும் பாக்கள் உண்டென்றால் அவை கண்ணதாசன் கவிதைகள் என்பதில் ஐயமில்லை கொண்ட கொள்கையால் குடும்பத்தில் தொல்லை பல ஏற்பட்டும் கண்ட வழியில் செல்லாமல் கண்ணியம் - கடமை - கட்டுப்பாட்டு வழியில் நெற்றிக்கொடி உயர்த்தும் வேந்தன். பழகியோரிடம் 'என்பும் பிரிக்க காக்கும்' பெற்றியோன். உலகில் உயிர்களித்ததில் அடிப்படைவாகக் காணப்பெறும் காதல் நிலையினைக் கவினுறக் காட்டும் கவிஞர். வாழ்க்கையை வரண்ட பகுதிகளைக் காட்டும் நேரத்திலும் - சுவையிடு சோலைக்காக் காட்டும்

போதும் - இன்பமும் உள்ளங்களைக் காட்டும் வேளையிலும் கவிஞர் தம் நாட்டுப்பற்றுப் புலனாகும். தமிழ் நாட்டுக் கவிப்பற்று அளிக்கவிஞர் தம் குரலின் குழைவு இல்லாமல் இல்லை. நாட்டுப்பற்று கொள்கைப்பற்றும் துணையாகக்கொண்டு தமிழ்மொழி வாழவும் - வளரவும் தொண்டாற்றும் தூயோன். தன்னைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாமல், எதிர் காலத்தைப்பற்றி எண்ணாமல், நிகழ்காலத்தில் நிற்போர் அனைவருக்கும் அள்ளிக்கொடுக்கும் வள்ளியோன். தாதுடாவிட்டாலும் தன் தசையாடும் என்பதுபோல் தமிழ் மொழிக்கு இழுக்குவரின் தவிர்ந்திடு தற்குக் கொடி தூக்கும் கொள்கையாளன். எவர் எவ்வாறு கூற்றும் தனதுள்ளம் ஏற்றதொரு கருத்தை எடுத்துரைக்கும் ஆற்றலுடையான். தம்பியுடையான் - இலக்கியப் படை உடையான் - வரலாற்றில் வண்ண மெருகுடன் வாழ்பவன் அவன் எனில், அது கவிஞர் கண்ணதாசனே யாகும்.

சொட்டும் சுவையெல்லாம் பாட்டின் சுவைவாற அல்லது பாவையின் சுகமா? என்ற ஐயத்தை எழுப்புவார் எழுதுபவர் ஒருவர் உண்டு. கொண்ட சில கொள்கைகளால் தாண்டவியலாப் பகுதிகளைத் தாண்டித் தனியராய்ப் பாடிவருபவர். பாட்டின் சுவை படிபும் முன்னர், பக்குவமாய் ஏட்டில் ஏந்தியழையாரைக் காட்டும் கவிஞர். உணர்ச்சிகளை முந்தவிட்டு முத்தன்மை தரும் ஆற்றல் உடையவர். அனைக்கட்டிச் செய்தபட்டால் ஆகாத பலவற்றை ஆக்குமாற்றல் அவருக்குண்டு என்பர் சிலர். பகுத்தறிவுப் பாதையில் பழுத்த மரம் ஒன்றுண்டு-அதன் மறு பகுதி இங்குண்டு என்று அவர் வழித்தோன்றிய இசையாளன். பாடிவரும் சுவையோடு ஆடிவரும் ஆரணங்கையும் முடிக்காட்டும் பாட்டுடைப் பாவாணன் - சரதா என்றால் வியப்பில்லை.

"நாடு-மொழியும் நம்மவர் வழி கின்றால் வீடும்-விளக்கும் விளங்கித் தோன்றும்" என்ற உயர் கருத்தைப் பரப்பும் பாக்களை உருவாக்கும் கவிஞர் ஒருவருண்டு ஆங்கிலமொழி அறிஞர் தம் பாக்களை அழகுத்தமிழ்க் கருத்தோடு ஆக்கித்தரும் அறிவுச் செல்வம். நாளெல்லாம் வருங்காலத் தமிழகக்களை உருவாக்கும் சாகியில் ஒழியா பணியாற்றும் உயர்ந்தோன். 'அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்' - உண்மை. அதன் மறுவிளக்கம் இவர். குடத்தில்லட விளக்கு-மக்கள் மன்றம் பொன்னித் துறைவன்றோன் தன்னை எண்ணிப்பாக்கச் செய்த ஏந்தல் - கவிஞர் கதி. சந்தரம் என்றால் மிகையிட்டு.

கவிஞர்கள் ஐவரைப் பற்றிய சில செய்திகளை முன்னுரையாகக் கண்டோம். இனி வரும் கிழமையில், இவர்தம் விடிவான கருத்துக்களை காண்போம்.

-இராம. இராமநாதன், டி. ஏ. (ஆன்ஸ்.)

"தென்றல்"
23-5-'59-ம் தேதி இதழ்
"சிவகெங்கைச் சீமை"
சிறப்பிதழாக வரும்.

★

20 பக்கங்கள்   விலை 25 காசுகள்

விற்பனையாளர்கள் தேவையை முன்கூட்டித் தெரிவிக்கவும்.

“போற்றுபவர் போற்றட்டும்; புழுதி வாகீத் தூற்றுபவர் தூற்றட்டும்; தெட்டிந்து செல்வென் ஏற்றதொரு கருத்தை என(து) உள்ளம் என்றால் எடுத்துரைப்பேன்; எவ்விரினும் தில்லை; அஞ்சேன்!”

விண்ணம்

மலர் 5 | 16-5-59 | இதழ் 48

புதிய தலைவர் வந்துவிட்டார்

சோவியத் இலக்கியத்தின் சோபிதத்தைத் தமிழகமும் அறிந்தால்தான் வாழ்வு சிறக்கமுடியும் எனக் கருதி, இலக்கியம் அருளும் கொடையாளர்கள் தந்த சொற்கள் பல. யதார்த்த வாழ்வு புரிவதற்கேற்ற வெகுஜன பாணைச் சொற்களை எந்தக் காலகட்டத்திலும் வடித்தெடுத்துத் தருகின்ற அப்போரணமையர் தந்த சொற்களும் ஒன்றுதான் களைஎடுப்பு என்பது! ஆண்டுதோறும் அங்குக் கூடும் சீனக் காங்கிரசும் சோவியத் காங்கிரசும் ஒரு முக்கியமான திருப்பணியைத் தலைவர் பிடத்திலிருப்பவர் திருப்திக்காகச் செய்யும். “குருஷ்சேவ் வகுத்த வழிக்கு, மாசேதுவ் காட்டிய பாதைக்கு, மாருகச் சென்றவிட்டான் இவர். பொதுவுடைமை வேதம் வகுத்த வழியை-அதன் அறிபதிகள் விதித்த ஆணையை மீறலாமா? கர்யூஸிச அகிலத்தின் முன்னோடிகள் காட்டிய பாதையை-இட்ட கட்டளையை மீறலாமா?” மீறிய இக்கொடியோனை பொதுவுடைமைப் பயிரிடை வளர்ந்த இக்களையை விட்டு வைக்கலாமா? விட்டுக் இயக்கத்தை விட்டு! “என்று ஆண்டுதோறும் கொதித்தெழுவுவார் சிலர். கூடியுள்ள பிறர் அவர்கள் சுட்டியோரை, “துரோகிகள்” எனப்பட்டும் குட்டித் தூக்கி ஏறிவாராம். தூக்கியெறியப்பட்டோர் தூக்குமேடைகளில் விழுந்தனராம். குப்பைக்கூடைகளில் கிடந்தனராம் என்பது கர்யூஸிசத் தலைமையர்க்கே வெளிச்சம்! இப்படி ஆண்டுதோறும் நடக்கின்ற களையெடுப்பு முறையில்தான் இந்த ஆண்டு பல்யானாரோ தோழர் மாசேதுவ் என ஐயுற வேண்டியுள்ளது. கொஞ்ச நாட்களுக்குமுன் தோழர்மா, “பதவியில் இருந்து விலகப் போகிறேன்” என்றார். அப்போதே நாம் அப்படித்தான் ஐயுற்றோம்.

இனி நொண்டி மாடாக்கப்பட்டுவிட்ட தோழர் மாவுக்கு நம் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் உரித்தாகுக. புதிய சரித்திரத்தை எழுத எவர்ப்புப் பேனா எடுத்த மாவுக்கே இந்தக் கொடிய முடிவு என்றால் பிறர்க்கு என்ன கிடைக்கும்? இதை உங்கள் ஆராய்ச்சிக்கே விட்டுவிடுகிறோம்

இந்த நிலை இனியாகிலும் மாறாமா என்பதுதான் நம் முன்னுள்ள வினா. புதிதாக வந்துள்ள தலைவரான தோழர் லியூ ஷோர்-சி, வாழ்க்கையும் கட்சி வரலாறும் நமக்கு அகத்தான கற்றுக்கொள்ள. மாசேதுவ் பதவியிலிருக்கும் போதே கட்சி மாநாடுகளை விமர்சிக்கும் முறையிலும், உள்கட்சிப் போராட்டங்களினை விமர்சிக்கும் வகையிலும், இவர் சர்வாதிகாரம் செலுத்த முனைந்துள்ளார். உயர்ந்த உடலும், கடுமையான முடிவு எடுக்கும் உளமும் கொண்ட இவர், அழகரில்லா நாடான சீனாவில் ஓரளவு அழகராம். மாசேதுவ்கைவிட ஏழு வயது குறைவான இவர், மாசேதுவ் பிறந்த ஹுனான் மாநிலத்திலேயே பிறந்தவர். ஹுனான் தெற்குச் சீனத்தில் உள்ளது. மா தனது பயிற்சியையும் வளர்ச்சியையும் சீனத்திலேயே கண்டவர்.

லியூ ஷோர்-சியோ தன் தொடக்கக் காலப் பயிற்சியை, இரஷ்யாவில் பெற்றார். இரஷ்யாவில் “ஞான ஸ்நானம்” பெற்றுப் பொதுவுடைமை வாதியாகிய அவர், உழவர் பகுதியிலும் தொழிற்சாலை இடையிலும் தக்க பயிற்சிகள் பெற்றார். 1900-ல் பிறந்து 1921-ல் பொதுவுடைமை இயக்கத்தில் சேர்ந்த அவரின் அரசியல் வாழ்வில் முதல் பத்தாண்டுகள் ஷாங்காயிலும் காண்டளிலும் தொழிற் சங்கங்களை நடத்துவதில் கழிந்தன. 1935-ல் இயக்கத்தின் தலைவரானார் மா. அப்போது அவர் தமக்கு எல்லா வழியிலும் பழக்கப்பட்ட ஒரு துணையைத் தேடினார். கட்சியில் பலரது பகையைத் தருவதெனினும், லியூ ஷோர்-சியை அவர் தேர்ந்தெடுத்தார்.

1932-ல் செஞ்சோனியில் சேர்ந்த இவர், அதன் தாக்குதலால் விடுதலை பெற்ற நகரங்களில் இருந்த தொழிற் சங்கங்களை இயக்கினார். பின்னர் புதிதாக நிறுவப்பட்ட 4-வது சோனியின் அரசியல் கமிசார்

ஆனார். மத்திய, வடக்குப் பகுதிகளின் செயலாளராய் பணியாற்றியதோடு, மத்தியக் கமிட்டியில் குழுக்களின் செயலாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஏனான் நகரிலும் பிற இடங்களிலும் உள்ள கட்சிப் பள்ளிகளில், கட்சிக் கொள்கைகளைப் பற்றித் தந்த விபரிசன உரைகளால், தனது செல்வாக்கை ஓரளவு உயர்த்திக்கொண்டார். கட்சிக் கொள்கைகளை வகுப்பவர் எனப் பலரால் குளிப்பாட்டப்பட்டதும், பதிலுக்கு இவர் “நான் மாவின் கொள்கைகளைத்தான் பரப்புக்கிறேனே ஓரிய புதியன சொல்லவில்லை” என்று மழுப்பி வந்தார். அவ்வாறு தனக்கேற்படுத்திக்கொண்ட செல்வாக்கால், செஞ்சோனம் கடைப்பிடித்த ஆயுதப் போராட்ட முறை ஆசியாவின் நாடுகள் அத்துணைக்கும் பொருத்தமே என்றார். 1943 முதல் 1956 வரை கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் தலைமைச் செயலாளராகப் பணியாற்றி, 1956-ல் சீனக் குடியரசின் துணைத்தலைவர் ஆனார். அந்த வளர்ச்சியின் வழியில் இந்த ஆண்டு சீனக் குடியரசின் தலைவராகியிருக்கிறார் அவர். இது பார்வைய சீனாவின் 2-வது மனிதராக இருந்த இவர் இப்போது சீனாவின் முதல் மனிதராகியிருக்கிறார்.

இவரது வாழ்வு வாக்குமூலம் நமக்குக் கற்பிக்கும் பாடங்கள், மிகக் கடுமையானவை. “ரஷ்யாவில் பயிற்சி பெற்றார் அவர். ஆசிய நாடுகள் அத்துணைக்கும் படை ஏந்திய புரட்சியை உகந்தது” என்ற இரண்டையும் எண்ணிப் பாருங்கள். தன் வழியே சென்ற மாவின் வழிபே உலகுக்குத் தொல்லை தருவதானால், இரஷ்யாவின் வழியிலே எழுந்த லியூவின் வழி எத்துணைக் கடுமையானதாயிருக்கும்? கட்சியின் செயலாளர் என்ற முறையில் அவர் நடந்திய அழிவு வேலைகள் -அதாவது “களையெடுப்புக்கள்” எத்துணையோ? ஆயுதமேந்திய புரட்சியை ஆசியாவின் நாடுகள் அத்துணைக்கும் பொருத்தும் என்கிற இவரது இரத்த வெறியைச் சொல்லவா வேண்டும்?

மொத்தத்தில் லியூ ஷோர்-சி, பயங்கரம். னிலேயே தினைத்து வினியாடிய அச்சியப் பிறவி-சர்வாதிகார ஆகைகொண்ட வெறுக்கத்தக்க மனிதர் என்று தான் நமக்குப்படுகிறது. “இல்லை! அவர் நல்லவர்!” என்று யாரேனும் சொன்னால் காலத்தான் அதை நிரூபித்துக் காட்ட வேண்டும்.

“மா, பதவியிலிருந்து தள்ளப்படவில்லை; களையெடுக்கப்பட்டவில்லை; பூல்காவினுக்குப்பட்டவில்லை!” என்று யாரேனும் கூறினால் அதை ஒப்பும் வண்ணம் குழந்தை அமையவில்லை என்பதை வகுத்ததுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ★

சதகப் போட்டி ஓர் அறிவிப்பு.

தென்றல் நண்பர்களே, சதகப் போட்டியில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள அழைத்திருக்கிறோம். தோழர்கள் பலரும் எழுதியிருக்கிற தனார், பல பாடல்களை. ஆனால் அவை சதகத்திற்குரிய இலக்கணங்களோடு அமையவில்லை. கிழே குமரேச சதகத்திலிருந்து எடுத்த ஒரு பாடலைத் தந்திருக்கிறோம். ஆழ்ந்த படித்தால் சதகத்தின் இலக்கணம் தெரியும். இதனை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு மறுபடியும் எழுதுக. நண்பர்களின் ஆர்வம் போதிய அளவு வளரவில்லையானால், மறுபடியும் வெண்பாப்போட்டி அல்லது விருத்தப்போட்டியைத்தான் தொடங்கவேண்டி வரும்.

—(ஆர்.)

சத்தன விருட்சத்தை அண்டிந் தின்பலம்
தருவும்அவ் வாசனை தரும்
தங்கமக மேருவை அடுத்திடும் காக்கையும்
சாயல்போன் மயமே தரும்
பந்தம்கு பாஸுடன்வ ளாயித நானெலாம்
பால்போல் நிறங்கொடுக்கும்
படிமணி கட்டுகளை நிற்கின்ற வடமும்அப்
படியே குணங்கொடுக்கும்
அந்தம்கு மாகதக் கல்லைத் தரித்திடும்
அடுத்ததும் பகமையா கும்
ஆனபேரி யோர்கொடு சகவாரம் அதுசெயின்
அவர்கள் குணம் வருமென்பி கான்
மந்தா நெடுங்கிரியின் முன்கடல் கடைந்தஅரி
மருகமெய்க்கு ஞானமரு கா
மயிலேறி வினியாடும் குகனேபுல் வயல்த்டு
மலைமேவு குமரேசனே.

—குமரேசசதகம்.

மாலைநேரம்.
கழனிகளில் உழைத்துவிட்டு, களைத்துப்போய் விடு திருப்பிக் கொண்டிருந்தனர் உழவர்கள். தமிழகத்து மனைகள் போல் கம்பீர நடை நடந்துசென்றன, சாளைகளும் எடுத்து கரும். அவைகளின் கழுத்து மணியோசை தென்றலில் கலந்தது.
ஆனிரைகள் மேய்ச்சல் நிலத்திலிருந்து திரும்பிக்கொண்டிருந்தன அவைகளைக் கண்காணக்கும் கோவலர்கள் குழல் ஊதிக்கொண்டு விடுகோக்கி வீரையாக நடந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

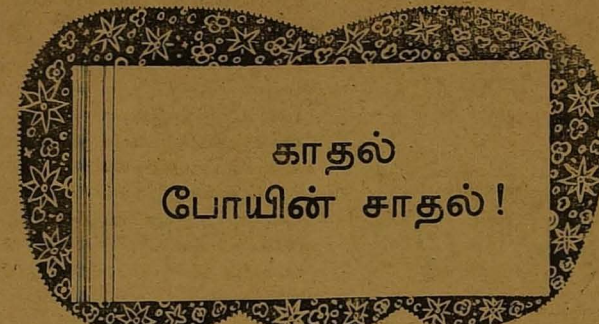
நாணங்காடியிருந்து, பள்ளர்கள் தங்கள் தங்கள் குடிசைகளைக் குறிவைத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். பொழுது சாய்வதற்குள் குடிசைக்குச் சென்றுவிடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஒவ்வொருவருடைய கால்சூக்கும் புதிய சக்தியை அளித்தது.
பஸ்ரளியாற்றின் கரை வழியாக விரைவாக நடந்துகொண்டிருந்தான் "மருதன்". தேரன் நெஞ்சத்துத் தார்போல வளைந்து விளாந்து செல்லும் பஸ்ரளியின் அழகை அவன் கண்கள் காணவில்லை. சதிராடும் தமிழ் மகனின் நூபுர ஒலியை மிஞ்சும் ஆற்றி ஒசையை அவன் சாதுகள் கேட்கவில்லை. அவன் கருத்தும் இப்பொழுது அவனுக்குச் சொந்த மில்லை.

நூயிற்றின் மஞ்சள் ஓளி மேற்குத் திசையில் அழகு செய்தது. வானத்தில் புள்ளிளங்கள் சிறகடித்து இசை எழுப்பிப் புறந்தன. மருதன் பஸ்ரளியாற்றின் நிராடு துறையை அடைந்து விட்டான். துறைப் படிக்கட்டில் தமிழ்ப்பெண் ஒருத்தி சிகியாகச் சமைந்திருந்தாள். அவள் விழிசேர, வழிபாற்றி களைத்துப் போயிருந்தாள். ஏக்கத்தின் சாயல் அவன் முகத்தில் படர்ந்திருந்தது.

"வையை..."
மருதன் தெனுவாக அழைத்தான். அச்சடித்த தமிழ்ப்பெண் திரும்பிப் பார்த்தாள். கண்களிலே ஓளி பீறந்தது. முகம் குமுத்தமே மலர்ந்தது. மார்க்கம் ஒருகணம் விம்மியடங்கியது.

3
"காதலே!..."
பாவை எழுந்து பறந்தாள்! மருதனும் வையைமும் ஒருவரோடொருவர் கலந்தனர்! அவர்கள் இருவரும் கைகோர்த்து நடந்தார்கள்! வயல் வெளிகளில் உலாவினார்கள்! சோலைகளில் திரிந்தார்கள்!
பஸ்ரளியாற்றின் கரைகளில் காதல் கீதம் கேட்கிறது. இரு மருங்குமுள்ள வயல் வெளிகளில் நெல்மணிகளைச் சமந்து தலைதாழ்த்தி நிற்கும் பயிர் பெண்களைத் தென்றல் எனும் காளை ஆரத்தமுனி அணைத்து மகிழ்கிறான். பக்கத்து மாஞ்சோலையில் பழுத்துக் குலுங்கும் மாங்கனிகளைப் பறவைகள் சுவைத்து மகிழ்கின்றன.

2
வேலும் வானும் போர்க்கருவி களாக, பனையோலையும் எழுந்தாணியும், எழுத்துச் சாதனமாக இருந்த காலம்.
வாதலும், வீரமும் தமிழர்களின் வாழ்நிலை சரிசெய்க சமயக் கவனிக்கிக் கொண்டிருந்த நேரம்.
சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பாண்டி மண்டலத்தின் தென்பகுதி நிலத்திரைகால் ஓரத்திலே வீரிந்து கிடக்கும் புறத்தைய நாட்டின் அடுத்த நாஞ்சில் நாடு. நாஞ்சில் நாட்டிற்கும், புறத்தைய நாட்டிற்கும் எல்லா வகுத்துச் செல்லும் பிரம்மான்டபான சோட்டைச்சுவர்; பகைவார்களின் படையெடுப்பாலோ வேறு பல காரணங்களாலோ மண்மோடிக் போன அந்தப் பெருங்கோட்டையின் சில கூறுகளை இன்றும் காணலாம்...

நாஞ்சில் நாடு பல கூற்றங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. பார்க்கும்பிடமெல்லாம் பச்சைப் பசேலென்ற வயல்வெளிகளும், தென்னை, வாழை, கழுகு போன்ற மரங்களும் நீக்கமற நிறைந்திருந்தன. மா ரி வளங் குன்றிலும், தான் வளங்குன்ற பஸ்ரளியாறு பாய்ந்துவளம் செய்தது அந்தத் தெய்வத் திருநாட்டை!
இவ்வாறு நீவளமும், நிலவளமும் நிறைந்து விளங்கிய அத்தென் பான்டிய நாட்டை "நாஞ்சில் வள்ளுவன்" என்ற ஒரு குறநில மன்னன் ஆண்டுவந்தான். அவன் அரிமா நோக்கும், ஆள்வினைத் திறமும் உடையவன். புலவர்களைப் போற்றிக் காக்கும் பெருநோக்கும் உடையவன். கழல் அணிந்த காலும், கவச மணிந்த மாடும், வான்சமந்த இடையும் வேய்ப்பீடித்த கரமும் அவன் ஒரு படையஞ்சாப் போர்வீரன் என்பதைப் பறைசாற்றின. நாஞ்சில் நாட்டின் வளம், வளஞ்சுவைப் பழமறை களம் புகர் செய்தது. ஆனால் படைகொண்டு வந்தவர்கள் அவன் தோளுக்கு ஆற்றியு புறமுதுகிட்டோடினர். நாஞ்சில் வள்ளுவன் தன் னோரில்லாத தமிழ் மன்னனாக வாழ்ந்தான்.

4
கேட்டு அரசவையே இன்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கியது.
அவன், நாடு பாடினான்; கொடி பாடினான்; தேர் பாடினான்; மன்னன் திறல் பாடினான்; கழல் பாடினான். தமிழ்மொழி தடையறக் குழைந்திடும் பான்மை கண்டு மறற்புலவர்கள் தலை குனிந்து வெளியேறினார்கள்.
மன்னன் பூரித்தான். மருதனுக்குச் சிறப்புச் செய்தான். "அரசவைப் புலவர்" என்ற பெருமையையும் அளித்தான். மக்கள் வெள்ளம் வழித்துப் பாடி நடந்தது. வையை வளம் உள்ளத்திலும் காதல் பிறந்தது.

3
ஒருநாள்.
நாஞ்சில் வள்ளுவனின் அரசவை மேழிப்பொற்றி அரியணையில் அடலேறுபோல வீற்றிருக்கிறுமன்னன். பக்கத்தில் அறங்கூறும் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள்; தானத்தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள்; ஐய்பெருங்குழு, என்பேராயும் ஆகியவற்றின் உறப்புள்ளர்கள் இருக்கிறார்கள். தனித்தனி இருக்கைகளில் புலவர்கள் கம்பீரமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் சோழநாட்டைச் சார்ந்தவர்கள்; சிலர் சேரநாட்டைச் சார்ந்தவர்கள்; பான்டிய மண்டலத்தின் தனிப்பெரும் புலவர்களும் அங்கு இருந்தார்கள். அவர்களுள் சந்தப் புலவன் "மருதனும்" இருந்தான். மக்கள் வெள்ளம்போல குமுறியிருந்தார்கள்.

மேன்மடத்தில் மின்னொளி பரவியிருந்தது. பொற்சிலம்போ, பூங்கொம்போ என அரசி இருந்தாள்! பக்கத்தில் வாணார் மதியமோ, தேனூறும் புது மலரோ, பூவார் சோலை புதுமயிலோ என இளவரசி வையை இருந்தாள். அவள் தங்கமுகம், தெங்கினிள்; பொங்குக்கடல் அழகு படைப்பு.

மன்னன் ஆணையிட்டான். விவாதம் ஆரம்பாயிற்று. அவைக்களப் புலவர் தேர்தேவ் தொடங்கிற்று. புலவர்கள் ஒருவரோடொருவர் மோதினர்; சோற் சிலம்பும் ஆடினர். ஆனால் சிந்தனையில் பட்டதைச் செந்தமிழ்க் கவிதையாக்கும் சந்தப் புலவன் மருதன் முன்னால் மற்றவர்களால் வெகு நேரம் போட்டியுடைய முடியவில்லை. நடையழகும் கற்பனை நயத்தழகும் நிறைந்த அவன் பாடல் கேட்டு அரசவையே இன்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கியது.
அவன், நாடு பாடினான்; கொடி பாடினான்; தேர் பாடினான்; மன்னன் திறல் பாடினான்; கழல் பாடினான். தமிழ்மொழி தடையறக் குழைந்திடும் பான்மை கண்டு மறற்புலவர்கள் தலை குனிந்து வெளியேறினார்கள்.
மன்னன் பூரித்தான். மருதனுக்குச் சிறப்புச் செய்தான். "அரசவைப் புலவர்" என்ற பெருமையையும் அளித்தான். மக்கள் வெள்ளம் வழித்துப் பாடி நடந்தது. வையை வளம் உள்ளத்திலும் காதல் பிறந்தது.
பஸ்ரளியாற்றின் கரையிலுள்ள பூங்காவில் மருதனைத் தனியாகச் சந்தித்தான் வையை. தன் உள்ளத்தைச் சந்தித்துக் காட்டினான். "தங்கள் இல்லையென்றால் எனக்கு வாழ்வு இல்லை" என்ற நிலை கூறினான். "கவிஞரே! உங்களுடைய கவித்திறன் என்னை உங்கள் அடிமை யாக்கிவிட்டது! என் உள்ளத்தைத் தான்கொண்டுவிட்டீர்கள்!"
"வையை! நாடானும் மன்னன் மகன்! நாடு ஏடானும் ஏழைக் கவிஞன்! கோபுரத்திற்கும் சுழப்ப மேட்டிற்குமுள்ள வேறுபாடு..."
"காதலரே! நீங்கள் இருவரும் ஒருவிதத்தில் மன்னர்கள் தாம்! எந்தக்கையோ இந்த நாட்டிற்குமட்டும் மன்னர்! ஆனால் தாங்கள் கோர தமிழ் கூறும் நல் உலகத்திற்கே மன்னர்!"
"வையை! உன் காதலை ஏற்றுக் கொள்ள அட்டியில்லை! ஆனால் மன்னனை வேலும்வானும் என்ன வாட்டி வகைக்குகையோ..."
"வேலும் வானும் மாத்திரம் என்ன? கொல்லும் படை நடத்தி வந்தால்கூடக் காதலுக்குத் தடை போட்டமுடியாது, பாவலரே!"
5
வையை மருதன் பால் நெருங்கினான். அவன் கரங்களை எடுத்துத் தன் கண்களோடு சேர்த்துக்கொண்டான். கண்களிலிருந்து சுண்ணிர் அருவி பீறந்தது; மருதன் நெஞ்சம் இளகினான்; ஓய்விட்டான்!
பாவை விழுகிழ்ச்சி பொங்கக் கவிஞன் தனியிணைத்தான்! இதே கோடு இதே சேர்த்தான்! சோலையிலே காதல் கொள்ள! கொள்ள! கொள்ள!

திரென்று "வையை" நோய்வாய்ப்பட்டாள். மன்னன் வேசனைக் கையாளுன். கவிஞனே சோப்புயலானான். அரண்மனை மருத்துவர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள்; வையைக்குப் பயம்சரமை நச்சுக் காய்ச்சல்.
நூயிற்று எழுவுதும் மறைவதுமாயிருந்தான். நாடகன் ஓர் ஐந்து கழிந்துவிட்டான். மருத்துவர்கள் மூலியை தந்தார்கள்; குரணம் கொடுத்தார்கள்; கராமம் காய்ச்சினார்கள். மன்னன் மருத்துவர்களுக்குச் சிறப்புக்கள் செய்தான். தன் மகனைத் திருப்பிலும் உயிரோடு தருமாறு கண்களிலே நீர் ஓடுக வேண்டிக்கொண்டான்.

நோய் குறைவதற்குள்ள அறிவுகள் காணப்படவில்லை. மாறாக உச்சநிலையை அடைந்தகொண்டிருந்தது. வையை தன் நிலை இழந்தாள். மருதன் பெயரை முனுமுனுத்தான். "இன்னைக்குத் திரும்பினான்" என்றான். காய்ச்சல் வேகத்தில் ஏதேனோ புலம்பினான்.
கடந்த ஐந்து நாட்களாக வையை தனியாகச் சந்திப்பதற்கு எவ்வளவோ முயற்சி செய்தான் மருதன். நோயாளிக் குழு ஒப்புத் தேவை என அவனுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அவன் உணவு மறுத்தான்; உறக்கம் மறந்தான்.

ஆறுவது நாள் கிழக்கு வெளுக்கும் நேரம். மருதன் நோயாளியின் அறைக்கு அழைக்கப்பட்டான். மருதன் பெயரை வையை அடிக்கடிப் பிற்றிக்கொண்டிருந்ததன் விளைவான அவனுக்கு அழைப்பு.
கட்டிலில் கண்மூடிக்கிடந்தான் வையை. காய்ச்சலின் கொடுமையினால் முகத்தில் அனல் வீசியது. தீய்கைப்பட்டுச் செந்தாமரைபோல அவன் வாடி வந்தபின்பு போயிருந்தான். மருதன் அவன் முகத்தை உற்று நோக்கினான். நெஞ்சமே வெடித்துவிடும்போலிருந்தது அவனுக்கு. சிறிது நேரத்தில் வையை கண் திறந்தான். சுண்ணிர் அருவி சேர மருதனைக் கண்டான். அவன் கண்களிலிருந்து இரண்டு துளிக் சுண்ணிர் கண்ண்களிலே உருண்டோடின! உதடுகள் துடித்தன! ஏதோ மேசுவதற்கு முயன்றான். வார்த்தைகள் வெளிவரவில்லை. திரும்பவும் இமைக்கவை முடிக்கொண்டான். அதன் பிறகு அவன் கண் திறக்கவே இயலாது. இனித்திறக்கவும் மாட்டான்...

7
கிழக்கில் செங்கதிர் இன்னும் எழவில்லை. இரவு பொர்த்த இருள் இன்னும் நீங்கவில்லை. செந்தோட்டி புறத்தில் உலம்பியுடன் உழவர்கள் பஸ்ரளியாற்றின் கரைவழியாக நடந்துகொண்டிருந்தார்கள். தூரத்தில் யாரோ உறங்கிக்கொண்டிருப்பது மங்கிய வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது. பக்கத்தில் வந்துபார்த்தார்கள். ஆற்றங்கரையில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் மனிதனைத் தட்டி எழுப்பினார்கள். அவன் எழுந்திருக்கவில்லை. உருட்டியபார்த்தார்கள்! அது உயிரற்ற பிணம்.
புரப்புகோடு முகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தான் ஒருவன். "ஆ... இ... மருதன்!..."

பஸ்ரளியாற்றின் கரையில் காதல் கீதம் கேட்கிறது. இரு மருங்குமுள்ள வயல் வெளிகளில் நெல்மணிகளைச் சமந்து தலைதாழ்த்தி நிற்கும் பயிர் பெண்களை தென்றல் எனும் காளை ஆரத்தமுனி அணைத்து மகிழ்கிறது. பக்கத்து மாஞ்சோலையில் பழுத்துக் குலுங்கும் மாங்கனிகளைப் பறவைகள் சுவைத்து மகிழ்கின்றன.....
— என். சிவம் பி. எஸ்சி.

கனிபிரகங்கக் கார்ப்பறித்தீர்

‘தமிழ்நாடு குய்ப்பொழி தரணியி னுளவெனில் வெகுளியற்றிருப்போம் வெறும் புலவோனே’

என்று, வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமி அவர்கள், ஓங்கிக்கிடந்த புலவர் குழாத்தைத் தட்டி எழுப்பினார். 1938-ல் ஆச்சாரியாரால் இந்தி நுழைக்கப்பட்டபொழுது, தமிழ் உலகு தூங்கிக் கிடக்கவில்லை. போர்முரசு கொட்டி வீரிட்டெழுந்தது, இந்தியேனும் மந்தியை நாட்டிற்குள் நுழையாமல் தடுக்க. அவ்வாறப்போருக்குத் தலைமை தாங்கிய வரில் சிலரை நம்மால் என்றும் மறக்கமுடியாது. தனித் தமிழ்ச்சேல்வர் வேதாசலம் என்னும் ‘மறைமலை அடிகளார்’, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், ஈழத்து அடிகளார், தமிழர் தந்தை ஈ. வே. இராமசாமி, அறிஞர் அண்ணா முதலிய பெரியார்கள் அன்று இந்திக்கு எதிர்ப்பாகக் கிளம்பியிராவிடில், இன்று அதன் தனிகளால் கட்டுப்பாட்டிடுப்போம்.

இத்தகையதொரு கிளர்ச்சி, தமிழ் வரலாற்றின் இடைக்காலத்தில் தோன்றியிருக்குமானால், நாம் உய்ந்திருப்போம். ஆரியம் என்னும் சமஸ்கிருதம் நுழைந்த காலம் இவ்வகைப்பகுதியே. மையப்போரட்டங்கள்

செய்யுள் நடைமீலமைந்துள்ளது. அது குறித்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். சைவ சமயம் ஓங்கியிருந்த சாலம் இராசராசன் காலம்.

ஆரியத்தினின்றும் சிறிது சிறிதாகத் தமிழ் மலர்ச்சியுற்ற கல்வெட்டுக் களிலிருந்து தாய்ச்மீழ்ச் சொற்கள் சிலவற்றை மறைக்கிறதற்குக் கொண்டு வருவதே இக்கட்டுரையின் குறிக்கோளாகும்.

இந்திய அரசு தற்பொழுது பல மண்டலங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும், ஒவ்வொரு அமைச்சரவை உண்டு. இம்முறை வெள்ளையர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை நாம் சிந்தையிற் கொள்ளவேண்டும். பண்டையத் தமிழரசும், பல பிரிவுகளாக அமைக்கப்பட்டுச் செம்மையாக ஆட்சி நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதையும், அரசியல் அதிகாரங்கள் இன்றுள்ளதைப்போல், அன்று குவிக்கப்பட்டு இருக்கவில்லை என்பதையும்-அன்றிருந்த அரசு, மங்கல (Grammam) ஆட்சியையே அடிப்படையாகக் கொண்டதென்பதையும் நாம் கல்வெட்டுக்களால் அறியமுடிகிறது.

இன்னும், அரசியல் அலுவலர்களை, நாட்டுமக்கள் தங்களது வாக்கு

குறித்தனர். இந்த ‘இலாகா’ எங்கிருந்து இங்குவந்து என்பதைத் தெளிய வேண்டும். அராயிய நாட்டுச் சொல்லெனச் சிலர் சொல்லக்கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இது இப்பொழுது தமிழகத்தே வேருன்றி விட்டது. இதை மாற்றி-இதற்கு நேரான தமிழ்ச் சொல்லைக்கொண்டு வருவதில் சிறிது இன்னல்கள் இருக்கலாம். அவற்றை எல்லாம் பொருட்படுத்தாது பணியில் முன்னேறிச் சென்றால் வாக்க சூடலாம்.

கல்வெட்டுகளில் கல்வெட்டுக்கள் சில இருப்பதால் ஓரளவு அமைதியடைய முடிகிறது. ‘வாரியம்’ என்ற சொல் ஆரியச் சொல்லல்ல. அருமையான தண்டமிழ்ச் சொல். மங்கல சபையை நிருவாகம் செய்த குழுவினர், ‘வாரியம்’ எனப்பட்டனர். மங்கல சபையுட்பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஆட்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. அப்பகுதிகளைத்தையும் ‘வாரியம்’ என்ற சொல்லால் குறித்தனர். எனவே ஒவ்வொரு குழுவும் ‘வாரியம்’ எனப்பட்டது. இதை நாம், கல்வெட்டில் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

1. ‘ஸ்வந்தி றூ தெ(ரி) பா(ரி)த்தி வேந்திரா (திப) நம்ர்க்கு (ய)ண்டு முன்று(வ)து நா(ர்) முப்ப(த்)

பாகிழாணம் இவ்வூர் (பெ)ரி(பு)ளி அரிவேக மண்டபத்தே.

4. கடிபி நக்க...’ என்று (S.L.I. Vol III, Part III, No. 156) கல்வெட்டு அறிவிக்கின்றது.

இக்கல்வெட்டு வ. ஆற்பாட்டுக் கோட்டம் திருப்பற்கடல் கரப்புள்ள வரர் கோயிலின் வடப்புறச் சுவரில் வெட்டப்பட்டுள்ளது.

மங்கல ஆட்சியில் எந்தச் செயல் நடைபெற வேண்டுமென்று, மேலே காட்டிய அத்தனைப் பெருமக்களும் கூடி ஆராய்ந்து முடிவு செய்வார் என்பதை இதன்மூலம் தெரிந்துகொள்கிறோம். இன்னுள்ள சட்ட சபையும் இம்முறையில் தானே நடைபெறுகிறது அத்தனை உற்றுப்பினர்களும் கலந்துகொள்கின்றனர். அன்று நடைபெற்ற முறைதான் இன்றும் நடைபெறுகிறது. அன்று மங்கல ஆட்சியில் நடைபெறுகிறது என்று அநிகாரம் பரவல் முறையிலிருந்தது. இன்று அநிகாரம் குவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவைதான் அன்றைக்கு இருந்திருந்த முன்னையேயுடையது.

இதில், ‘வாரியம்’ என்ற சொல் லொழிபு, வேறு துயதமிழ்ச் சொற்

சொல்லச் சுவையிருக்கும் தமிழ் எரித்தீர்!

நடைபெற்ற காலமும் அஃதே. ஆரியம் மிகுதியுள் ஆட்சிசெய்ய வாய்ப்பாயிருந்தவை சமயப்பூசல்கள் தாம். சொல்லெனும் சாடையால் சடர்சடர் சாடினர் ஒவ்வொரு சமயத்தவரும். இங்கிலேயே, ஆரியப் பயிர் வேருன்றிக்கிவிட்ட. காணார். மற்ற மொழிகளால் தமிழ்மொழி அவ்வளவாக இன்னல்களுக்கு ஆளாகவில்லை ஆரியம் ஒன்றினால் தான் பெரிதும் அலைக்கழிக்கப்பட்டது. அதுவே, வரலாறு கூறும் கல்வெட்டுக்களிலும் தன் ஆட்சியைச் செலுத்தியது.

கல்வெட்டுகளும் அரசவையில், கலந்தொடாமகளெய்திய நிலையே தமிழ்கள் எய்திய நிலை. நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் கலங்குகிறது. தமிழகத்து அரசுப்பீடத்தில் இருந்த அரசர்கள் அனைவரும் மாற்றும் தாயின் மயக்கத்தால் சயநினைவிழந்திருந்தார்கள், இடைக்காலத் தமிழகத்தில்.

எனினும், இராசராசன் - இராசேந்திரன் முனிவர்கள் தமிழைப் பெரிதும் போற்றியே வந்தனர். வடமொழி, சிறிது அவர்களையும் ஆட்கொண்டது. இராசராசன் காலத்தும், இவனுக்குப்பின் வந்த அரசர் காலத்தும், கல்வெட்டில், ‘மெய்க்கீர்த்தி’ என்னும் பகுதி ஓரளவு துயதமிழாகச்

உரிமையால் (Vote) தேர்ந்தெடுத்த ஆட்சியில் வைத்தனர் என்பதை அகநானூறு முதலிய சங்கநூல்களால் தெளியலாம். ஒட்டு முறை இன்று ஏற்பட்டதல்ல; அது கி. மு. 1000 ஆண்டுக்குமுன்னே அமைந்து கிடந்ததென்பதைத் தமிழக வரலாறு நமக்குணர்த்துகிறது. இது தமிழ்மக்களுடைய நாகரிகத்தின் உச்சத்தைக் காட்டுகிறது.

வாரியம்: தமிழகத்துள்ள அமைச்சரவை பல பொறுப்புகளைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. ஒவ்வொரு பொறுப்பும் ஒவ்வொரு அமைச்சரின்கீழ்; மராமத்து, தொழில் எனப் பல பொதுத் துறைகள் பணியாற்றுகின்றன. இவ்வொவ்வொரு குழுவையும், ‘இலாகா’ என்ற சொல்லால்

தொண்டுவது படுவூ(ரி) பொட்டத்து காசி(ரி) பாக்மாயிய அமநி நாராய(னா)துர் வேதி மங்கல(த்) துள் இவ்வாட்டை ஸம்வத்தர வாரியம்.

2. பெருமக்களும் தொட்டவாரியப் பெருமக்களும் (எரி)வாரியப் பெருமக்களும் சுழிவாரியப் பெருமக்களும் றீ வடவிரநரண பெருமக்களும் (பு)ஞ்சுவாரியப் பெருமக்களும் கணக்கு வாரியப் பெருமக்களும் கலிங்க வாரியப் பெரும-

3. -க்களும் தடி வழி வாரியப் பெருமக்களும் பட்டக்களும் வி(ஸி)ட்டக்களும் உள்ஸிட்ட ம(ஹா)ஸையும ஊராள்கின்ற பல்லவன் பிரம்மா தரயனும் கண்காணி அரும்

கூடியும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். தோட்டம்- ஏரி- கலிங்கு- கழனி- கணக்கு-தடி வழி (Survey) முதலிய யான ‘பஞ்சவாரியம்’ என்பதற்குப் பலவகையாகப் பெருந் கொள்கின்றனர். அவ்வாராய்ச்சி கண்டுரைக்கிற பெருகும். கண்காணி (Supervisor) மேற்பார்வையாளர் எனக் கொள்ளலாம். தன்காணி அரும்பா கிழான்’ என்பவன் அரசியல் அலுவலன் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

கல்வெட்டுக்கள் நமக்கு தமிழ்ச் சொற்களோடும் ‘வழிந்துவதில்லை; அரசியல் சங்கவளம் நடைபெற வேண்டும், என்பதையும் அதுகுறிக்கின்றன. அரசியல் கலைப்புகளாகிச் செவ்விய முறையில் அறிய வேண்டுமாயின், கல்வெட்டுக்களை இன்றியமையாத கற்றல் வேண்டும்.

‘வாரியம்’ என்ற ஒன்றிற்காக இவ்வளவு ஏழும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. ‘இலாகா’ என்பதை நீக்கி விட்டு ‘வாரியம்’ என்றவன்மட்டியை ஆட்சிக்குக் கொண்டு வந்தால் வையமுடியும். அரசியலார் தங்கள் பொதுப் பணியில் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினால், ஒவ்வொரு இச்சொல் வழக்கிட்டு நிலை நிற்கும்.

-க. சி. இராசியன் னார்

இலண்டனில் 31-மாடிக் கட்டடம்

இலண்டனில் சுமார் 400 அடி உயரமுள்ள ஓர் கட்டிடத்தை எழுப்ப அரசினர் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டிடத்தில் வைகாசி குழு நிறுவனங்களின் தலைகா அலுவலகம் ஏற்பட்டு, தேயில் நதிக்கரையில், மூன்றரை ஏக்கரா பரப்பில் கட்டப்படும் இந்த அலுவலகம், ஐரோப்பாவிலுள்ள வணிக நிலையங்களில் மிகவும் உயரமானதாக இருக்கும்.

இந்தக் கட்டிடத்தில் 31 மாடிகள் உள்ள கோபுரமும், காரியாலயங்களுக்காக இரண்டு பிரிவுகளும், குடியிருப்புக்காக 11 மாடிகளுள்ள ஓர் பகுதியும் இருக்கும். இதைக் கட்ட சுமார் 50,00,000 பவுன்கள் செலவாகும் என்று தெரிகிறது.

— 1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி —

கட்டுப்பாட்டைக் குலைப்பாருமில்லை, விடுதலையைத் தடுப்பாருமில்லை; விலங்கு பட்டிப் பிணைப்பாருமில்லை! களிநீன் தந்தம், புளியின் பல், கறுங்குரங்கின் கறி, மாங்கனின் களி ஆகிய பலவற்றைக் கீழே உள்ள தோர்க்குக் கொண்டு வந்து தந்து தமக்கு வேண்டிய ஆடை அணிமணி களைப் பெற்றுச் சென்றிருக்கின்றனர்; உறவை வளர்த்துச் செறித்திருக்கின்றனர்.

இந்த இனிய காட்சியைத் தம் முடன் அழைத்துச் சென்ற சாட்டுகிறார், திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர். சுவையொழுகும் களித்தேன் மொழியில் அவர் காட்டும் மலை வளமும், அங்கிருந்த குடி நலமும் நம் உள்ளத்தை ஈரப்பனமாக்கும் வள; கருத்தையும் தூண்டி விடுவன வாக்கும்!

குற்றலத்தன் சாரலே குளித்து விளையாடத் திகழ்ந்து நம் இனம். "மருத்துவ வசதியும் இயற்கை எழிலும் ஒரு சேரப் பெற்று மகிழ்கின்றனர்!" என வெளி நாட்டாரும் புகழ்ந்து நம் குலத்தைக் கண்ணுக் கிள்ளையும், உடலுக்குப் பொலிவையும் தருகின்ற அந்தக் குற்றலம் இப்படி, நம் தாயகம், அந்த இடத்து மக்களான நாம்தாம், இந்த சொல்லமுடியா இழி நிலக்கெல்லாம் நிலிக்களாய்க் கிடக்கின்றோம். ஏன் இந்த நிலை? ஆனந்தப் பண்பாடிய வாழ்வு அவல் ஒப்பார் வைப்பதேன்? சொல்லமுடியவில்லை. சோகச் செய்தி இதற்கான மூலக்களை.

குற்றலம்! இனிய காட்சிகளை வழங்கும் அழகுக் கோட்டை.

திராவிடர்! அதன் கீழே வாடி பிணக்கிக் கிடக்கும் சோகப் பிணக்கள.

எந்த மலமிது ஏறி, களைகுடைந்து, அருவியாடி விளையாடினரோ, அதே மலையின் கீழ் துன்பக் களஞ்சியங்களாய்ச் சுருண்டு கிடக்கின்றனர்.

இந்த இழிநிலையைத் துடைக்கவே எல்லோரும் விழைகின்றனர். அதற்கான முயற்சிகள் அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு நெற்றுகொள்க வகுக்கப்படுகின்றன. அப்படித் திட்டங்கள் வகுக்கப்படும் ஆய்வுக் கூட்டங்களுள் ஒன்றாகத்தான் இந்தக் கள் 15, 16-ம் நாட்களிலே தென் காசியிலே நெல்லை மாவட்டக் கழகத்தின் மூன்றாவது மாநாட்டைக் கூட்டுகிறோம். முன்னர் செங்கோட்டைத் தோழர்கள் இந்த மாவட்டத்துடன் இல்லை. இப்போது நெல்லை மாவட்டத்துடன் இணைந்துள்ளதால் அன்றாடம் தம் ஊக்கப்பிக்க உழைப்பைத் தருகின்றனர். அம்மாவட்ட முதல் மாநாட்டைக் கோள்வட்டியிலும் இரண்டாம் மாநாட்டை நெல்லையிலும் கூட்டினோம். இப்போது பல பெற்றிகளுக்கும் சோதனைகளுக்கும் முன்னர் முன்னுவது மாநாட்டைக் கூட்டுகிறோம். நெல்லை மாவட்டம் பிரி மாவட்டங்களைப் போன்றே நம்

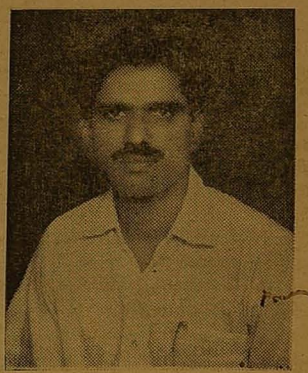
வாழ்வின் நிலையை நன்குணர்ந்திருக்கத்தான் செய்கிறது.

தூத்துக்குடியிலிருந்து கோவில் பட்டிவரை நீண்டு கிடக்கும் இந்த மாவட்டம் பல தொழில்களை வளர்க்கிறது. தென் காசியிலே பிடித்த தொழிலும் நெல்லை நகரில் சிமெண்டு ஆலையும், அம்சபரிலும் பாபநாசத்திலும் தூத்துக்குடியிலும் கோவில் பட்டியிலும் நூற்பாலைகளும், கட்டையம் போன்ற இடங்களில் கைத்தறிக்கும் உள்ளன. ஆறுமுகனேரி போன்ற இடங்களில் உப்பளங்கள் பல இருக்கின்றன; இருந்தன இருந்தன என்ற சொல்வதில் ஒரு குறிப்பு உண்டு. நெல்லை மாவட்டத்தில் பூதிய தொழில்களை நம்மவர் தொடங்க ஆதரவளிப்பதில்லை. தூத்துக்குடி ரோர் விகடோரியா அவர்களின் சேரக வரலாறு நமக்கும் தெரியும். அவர் இங்கே பூதிய தொழில் தொடங்க இடம் தராத தில்லி அரசு, எவ்வளவு ஒரு வடவன் இங்குள்ள ஆறுமுகனேரியில் வந்து காவுடிக்க சோடாக் கம்பெனி் தொடங்க வேண்டுமென்றதும், ரோர் விகடோரியாவுக்கு அக்கறை காட்டாத அரசாங்கம், பலத்த நடவடிக்கையில் இறங்கினது. ஏற்கனவே அங்கிருந்த உப்பளப் பகுதியை அழித்து அது இருந்த இடத்தில் கூடிக் கம்பெனியை நிறுவ அனுமதித்தனர். அதனால் உப்பள வேலைபார்த்த 800-க்கு மேற்பட்டோர் வேலை இழந்து எடுத்தெருவில் அலைக்கின்றனர் இவர்களைப்போலவே கைத்தறித் தொழிலாளர்களும் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இறக்குமதி வேட்டை தில்லி அரசாங்கம் நீக்காததால் எடுத்தெருவில் நிற்கும் பிடித்தொழிலாளரும், தூத்துக்குடித் துறைமுகம் ஆழப்படுத்தப்படாததால் அவையுடும் ஏழையும் ஆட்பல் பல்ர தென்னகத்தின் அவலத்தைப் பாடிக் காட்டுகின்றனர். பொருளியலில் மட்டுமன்றி - சமூக அமைப்பிலும் நெல்லை மாவட்டம் படும தொல்லைகள் கொஞ்சமல்ல. காங்கிரசு விட்டுப் பெரியாரை நிலக்கச் செய்ததும், அவரது தன்மான உணர்வைத் தூண்டிவிட்டதும் ஆன சேரன் மாதேவி ஆசிரமம், இம்மாவட்டத்தில் இருந்ததுதான். இப்படிப் பல வழிகளிலும் பின்பட்டுக்கிடந்த நெல்லை மாவட்டம் இன்று நம் கழகத் தோழர்களின் அருமபணியால் - தூத்துக்குடியின் மறைந்த மணிகள் சாம், தானமுத்து முதலியோராலும் மற்றும் சிவசாமி, கே. ஆர். இராமலிங்கம், கோவில்பட்டி துரைசாமி, நெல்லை பத்மநாபன், ஏர்வாடி அச்சேக் மனசூர், கட்டையல்லூர் திராவிடமணி, ஆலடி அருணை, மாவட்டச் செயலாளர் டி. ஆர். சுப்பிரமணியம் முதலியோர் அன்றும் இன்றும் ஆற்றிய அருந்திறப் பணிகளாலும் கழகம் அங்கே கொடி போட்டு விட்டது.

பட்டுப்போன்ற பாய் உரும் பத்த மடை-உமைத்துரையின் வீரத்தைப் பறைசாற்றும் பானையங்கோட்டையான உலவும் செங்கோட்டை-

நெல்லை மாவட்டச் செயலாளர் டி. ஆர். சுப்பிரமணியர் அவர்கள் உழைப்பால் முன்னேறிய ஆர்வச் சிற்பி, சங்கரன்

கோவில் கைத்தறிக்கும், உணவு தானியச் சங்கத்திற்கும் பெயர் போன ஊர். அதன் பெயரை முன்னிலும் சிறப்படைச்சுச் செய்திருக்கிறார் சுப்பிரமணியம் அவர்கள். எளிய கைத்தறி நெசவாளராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய இவர், அந்த நாளில் நெல்லை மாவட்டத்திற்கே உரிய வைதிகச் சின்னமாய் இருந்தார். 20-ம் வயதில் நெசவாளர் சங்கத்தில் பொறுப்பேற்று அரும் பாடுபட்டார். நாளடைவில் பொதுவுடைமை அரசிதழ் கருத்துக்களால் கவர்ப்பட்டு, தீவிர ஊழியரானதோடு, ஐனசக்தி விந் பனியாளராய் மிக்குந்தார். இன்று 5 பிரதிகளே அவ்வூரில் வீற்கும் அந்த ஏடு அன்று அவரது முயற்சியால் 75 பிரதிகள் வீற்றான என்பது, இவர் தான் எடுத்த செயலில் காட்டும் ஆர்வத்தைக் குறிப்பதாகும். பின்னர் படிப்படியாக ஏற்பட்ட தி. க. தோழர்கள் பலர் உறவால்-குறிப்பாக, தோழர் ம. அருள்சாமி என்பார் தொடர்பால் திராவிட கழக உறுப்பினரானார். அதற்கு ஊரார் தந்தனர் ஒரு பரிசு. ஒரு நாள் இவரும் அருள்சாமியும் 13 அடி உயரப் பலம் ஒன்றின்மீது உட்கார்ந்து செடிக் கொண்டிருந்தார். இவர் சமுதாயத்தைக் கவிழ்க்க நினைப்பதாக நினைத்துக்கொண்ட சிலர் இவரைக் கீழே தள்ளினர். காயம் ஏற்பட்டது; என்றாலும் கழகத்தை மறக்கவில்லை. உழைத்தார்; உழைத்தார்; அதன் பலனை இன்று காண்கிறோம். அவர் இன்று—தொழிலாளர் தலைவன் சாமிதின் மறைவிற்குப் பின் நெல்லை மாவட்டச் செயலாளராகியுள்ளார்.

அத்தோடு இப்போது சங்கரன் கோவில் பஞ்சாயத்து உறுப்பினராகவும் பணிபாற்றுகிறார். அவலும் பசுவும் கழகப் பணிபாற்றி வருகின்றபடி நெல்லையில் நமக்குக் கிடைத்த இந்த சுப்பிரமணி, கழகத்தின் ஒளி மாமணி!

வ. உ. சி. யின் கலம் உலவிய தூத்துக்குடி கொண்ட நீள் கடற்கரை என்ப பல இடங்களைப் பழைய பெருமைக் காதக் காட்டிய இடத்தில் இன்று கொலைக்கும் கொள்கைக்கும் அஞ்சாத மறவர் வாழும் பல இலட்சியக் கோட்டைகள் உருவாகியுள்ளன. விடுதலைப் பண இசைக்கச் செய்யும் விடிவெள்ளிகள் முளைத்திருக்கின்றன. அவற்றைக் காட்ட-தன் உழைப்பால் வளர்த்திருக்கும் பயிரை மகன் தந்தைக்குக் காட்டி மகிழ்தல்போல, தம் உழைப்பால் கண்ட கழக வளர்ச்சியை பிறக்கும் காட்டி மகிழ அழைக்கின்றனர். "அன்னாச்சி வார்த்தினா! தென்காசி மாநாட்டுக்கு வார்த்தினா?" என்று தோழர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் விட்டுக் கொள்ளும் அழைப்பு நம் காதுகளில் வீழாமலில்லை.

தென்காசியில் மாநாடு! இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்ததிலும் ஒரு திறமையைக் காட்டியிருக்கின்றனர் நம் தோழர்கள். அழகிய தன்சாரல் சிந்துக் குற்றலத்தின் சாரலே அமைந்திருக்கிறது தென்காசி நகர் என்பதுமட்டுமல்ல. அது கற்பிக்கும் பாடம் மற்ருன்றும் உண்டு.

ஒரு காலத்தில் அதிவிராம பானடியன் கொலு வீற்றிருந்த சிந்தை அன்றும் அரங்கம் அது. அங்கே நம் தனியரசு நடத்தியதன் சின்னங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் நமக்குக் கற்பிக்கும் பாடம் இதுதான்: கொடி கட்டிக் கோலோச்சி வந்த திறன் மறவன் நீ அடிமைப்பட்டுக் கட்டித்தழல்வதா? கூடாது! கூடாது! சதித் திட்டம் கொண்டாரை மீறித்தழிக்கக் கொதித்தெழுவி... கொள்கைத் திறமும் உள்ள உரமும் உனக்குத் துணை வரும்! வருக! அதோ தெரிகிற, குற்றம மலையும் அதில் கொஞ்சிப் பாடும் அருவித் தொட்டும் உன்னைக் கவரவில்லையா? அதன் மேல்

ஏறக்கையில் எத்துணைத் தொல்லை? எவ்வளவு சோர்வு? என்றாலும் அஞ்சாது, அயராது நீ மேலேறு! தன்படும் துயரமும் பன்னூறு துடைந்தெடுப்பீனும், முன்னிற்பும் இலட்சிய வேறீ உன்னை வேற்றிப் பெயர் செய்யும்-கட்டாயம்! ஏறு! ஏறு! இலட்சிய வேறீ பயணத்தில் முன்னேறு! விசைநல் காண்பாய் வேற்றிமுடியு.

இந்தக் கருத்துக் குன்றங்களைத் தான் காட்டுகின்றன, குற்றலமும் தென்காசியும். யானைகள் உலவும் தேக்குக் காடுகளையுடைய செங்கோட்டையடி, அவற்றிலும் வலிய தொண்டர்கள் உலவும் குற்றலத்தின் சாரலும், இந்தப் பாடத்தைத் தான் போதிக்கின்றன.

இதனை எடுத்துக் காட்ட, துடிப்புள்ள தோழர்கள் பலர் டி. ஆர். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையிலே வரவேற்புக்கு முழு அமைத்து மாநாட்டைக் கூட்டுகின்றனர். நாட்டு நலன் வேட்டெடுத்த நம் நடராசன் அவர்கள் தலைமை ஏற்கிறார்; ஆசிரியர் கண்ணதாசன் அவர்கள் திறந்து வைக்கிறார். தேனினும் இனிய, களிநீனும் வலிய கருத்துகொள் வழங்குகின்றனர் அறிஞர் அண்ணாவும் பொதுச் செயலாளர் நாவலர் நெடுஞ்செழியனும். கழக முன்னணி பெருஞ்செழி அனைவரும் வீர நடை போடுகின்றனர். அனைவரும் வாரீர்! ஆமாம்! குற்றலத்தன் சாரல், அழைக்கிறது! "தேன் துளிகள் பல தரும் தேனருவிக்கு-தோர்தல் களத்திற்கு வந்துவிடே; இன்னும் சற்று முயன்றால் பழம் பெருமை பெசும் துடிக்கட்டை-தனியரசு கொண்ட திராவிடத்தை அடைவீர்!" என்ற உண்மையைப் போதிக்கும் குற்றலம் அழைக்கிறது! வாரீர்! வாரீர்!

— மா. பான்டியன்

ஜூபிடரின் +

அண்ணா பக்தி
 M. S. T. V. NEETHI MOHAN, MADURAI.
 எங்கும் சிலைக்கும்

பேயென்றால் அன்னை !

தமிழகத்திலுள்ள வாடுவெலி நிலையங்கள் பலமுறை எச்சரிக்கப்பட்டும் தமிழர்க்குத் தீங்கிழைத்தே வருகின்றன. அத்தோடு நம்மைச் சீண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்க நினைப்பதுபோல், நம்மவர்க்கும் இழிசெயல் புரிய அழைப்புகள் விடுகின்றன. இதனைக் கண்டிக்கும் முகத்தான் அண்மையில் தமக்கு வந்த வாடுவெலி அழைப்பை ஏற்க மறுத்துவிட்டார் தலைநகரத் தந்தை திரு. அ. பொ. அரச அவர்கள். அவர் மறுத்ததற்க்க நிலைகளையாவை? அவற்றுள் ஒன்றினை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

தமிழர்க்கு மாறான எந்த ஒரு கருத்தையும் - அக்கருத்து மக்கள் இடையே பரவத் துவங்கியபோதே அழித்து ஒழித்துக் கட்டவேண்டும்.

“சென்னையிலும் “வாடுவெலி” என்ற பெயரில், அந்நிலையத்தாரே ஒரு வெளியீடு வெளியிடுகின்றனர். இது வட்டார மொழியில் வெளியிடப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவ்விதழை வெளியிடும் அதே நிலையம் வட்டார மொழியில் செய்திகளை அறிவிக்கும்போதும், செய்திகளை முடிக்கும்போதும் ஏனோ வட்டார மொழி அல்லாத பிற மொழியைத் தினிக்கிறார்கள் என்று கேட்டபோது, பல நாள் மௌனம் சாதித்த அந்நிலையம். இதனைக் கண்ட சில அறிஞர்கள், வாடுவெலி நிலையத்தார்க்கும், அரசாங்கத்திற்கும் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். கண்டித்து அறிக்கைகள் விட்டனர். வாடுவெலி நிலையம் மௌனமே சாதித்தது.

ஆனால் இத்தனை கிளர்ச்சிகளையும் கண்ட துடிப்பள்ள இளைஞர்களில் ஒரிருவாருக்குச் சென்னைவாடுவெலி நிலையங்களின்முன் உண்ணாவிரதம் இருந்தனர். சென்னையில் மறியல் செய்தனர். சட்ட சபையில் கேள்விகளும் பிறந்தன. பின்னர் ராச்சிய அரசாங்கத்தினர் சார்பில் கனம் கல்வி அமைச்சர், “டெல்லி அரசியலார், இனி வாடுவெலி என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்த ஒப்புக் கொண்டனர்” எனப் பதில் அளித்தார்.

ஆனால் பயன் என்ன? சென்னை வாடுவெலி நிலையத்தில் கனம் அமைச்சர் பதில் கூறிய முதல், இரண்டு மூன்று நாட்கள் “ஆகாஷ் வானி-மதராஸ் வாடுவெலி நிலையம்” எனக் கூற்றேறி. பின்னர் இரண்டு மூன்று நாட்களாக ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறைகூட அவ்வீதல் சொல்வதாகக் காணும். சில சமயங்களில் “ஆகாஷ்வாணி-சென்னை நிலையம் அல்லது மதராஸ் நிலையம்” என்கிறது. பின்னர் செய்திக்கான முடிக்கும்போது “ஜெய் ஹிந்த” என்கிறது. சென்னை வாடுவெலி நிலையம் என்று கூறவேதே இல்லை.

சென்னை வாடுவெலி நிலையத்தார் இப்படி ஒலி பரப்புவது தலைநகரமாக இருக்கிறது. அந்தந்த வட்டாரச் செய்திக்கான ஒலி பரப்பு போது அவ்வட்டார மொழியிலேயே ஒலி பரப்பலாம். அந்நாள் விட்டு விட்டு வேண்டுமென்ற விடாப் பிடியாக-அதாவது பொறுப்பு வாய்ந்த கல்வி-சிறி அமைச்சர்

அவர்கள் டெல்லி சமயத்து விட்டது என்று சட்டசபையிலேயே கூறிய பிறகும் சென்னை வாடுவெலி நிலையத்தார் தமிழர்களைச் சோதிக் கிறார்களா? அல்லது ‘பார்க்கலாம் ஒரு கை’ என்று சவால் விடுகிறார்களா? அல்லது ‘பார் இந்த மந்திரி இப்படிச் சொல்ல’ என்று அசட்டுச் செய்தி கொடுக்கிறார்களா? என்பவை நமக்குப் புலப்படவே இல்லை.

அவன் குரல் கொடுத்தான், பேசினான் என்பதற்கும் அவன் கத்தினான் என்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. மனிதன் பேசுவான்-மருகம் கத்தும் ஆகவே, சென்னை வாடுவெலி நிலையம் பேசுகிறதா? கத்துகிறதா? என்பது தெரியவில்லை. ஏனெனில் நமக்குப் புரியாத அவ்வொலி நமக்கு இனிமை பயப்பயப்ப இல்லை. “ஆகாஷ்வாணி” என்பதற்கு “வாடுவெலி” என்ற இனிய தமிழ்ச் சொல்லும், “ஜெய் ஹிந்த” என்பதற்கு “வாழ்க இந்தியா” என்ற அழகிய தமிழ் மொழியும் வட்டார மொழியாக இருக்கும்போது வேண்டுமென்றே நிலையத்தார் செய்யும் போக்குப் புரியவில்லை.

சுமார் 850 ஆண்டுகட்கு முன்னர் தோன்றிய “நந்திக் கலம்பகம்” எனும் நூலில்,

நாயென்றால் தோழி !

பாணன், தலைவியைப் பார்த்து-அதாவது தலைவிக்குத் தெரிந்த மொழியிலேயே பாடுகிறான். ஆனால் தலைவி தன் கருத்துக்கு ஒவ்வாத முறையிலே அப்பாணன், தனது தாய்மொழியிலேயே பாடுவதானாலும், அப்பாணனது பாடலை மிக அழகாக நையாண்டி செய்கிறான். அதே போன்றதான் எந்து மகன் நேற்று 24-2-59 வாடுவெலியின் குரல்வகைகளைக் கேட்போது, அவன் நந்திக் கலம்பகத்தைப் படிக்காவிட்டாலும் அக்கருத்தைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறான். “என்ன பெயர் கூறியதுபோல்-” என்கின்ற பெயர் மாதிரி கத்துகிறது-பாட்டா இது” என்றான். அவன், பேசு என்ற ஒன்று இருப்பதாக கம்பியவன். ஆனால் 850 ஆண்டுக்கு முன்னர் நந்திக் கலம்பகத்தில்

“-காட்டிலும் பேயென்றால் அன்னை பிறந்தியென்றிடுதோழி நாயென்றன் நீ யென்றேன் நான்”

என வருகிறது. இப்பாடலில் பாணன் பாடுகின்ற பாட்டுக்கே கேட்ட தாய் மகனாப் பார்த்து, “காடுகளில் உள்ள பேய் அழுதின்றதோ” என்று வினவ; பக்கத்தில் உள்ளோர், “இல்லை, இல்லை; காடுகளில் கரிதான் ஊகையிடுகின்றது” என்று கூறினார்கள். இதே அகதைக் கேட்டு, “நீங்கள் அறியாது கூறுகிறீர்கள்; அடுத்த வீட்டில் உள்ள நாய்தான் குரைக்கின்றது; அந்தக் குரல்தான் இது” என்று கூறினார். “இல்லை இல்லை. பாணன் தான் பாடுவது” என்று தாயை நோக்கித் தலைவி (மகன்) கூறினான்.

சென்னை வாடுவெலி நிலையத்தில் அம்நந்திக்கும் மகன்களே; அரசியலார் சொன்ன பிறகும் கூட

நீங்கள் ஏன் தடுமாறுகிறீர்கள்? ஏன் பிடிவாதம் செய்கிறீர்கள்? காரணம் சென்னை அரசியலார்களின் பல் கண்டக்டர் பிரயாணியைப் பார்த்து, “பத்து நயை மசா கொடுத்தால், பஸ் உன்னுடைய யதா?” என்ற கேட்பது போல இருக்கிறது வாடுவெலி நிலையத்தார் செய்தும் காரியமும் கூட. “ஏன்? இலகே சென்னை பணம் 15 ரூபாய் கட்டினால், வாடுவெலி உனக்குச் சொந்தமா?” என்று கூடக் கேட்டு விடுவார்கள.

சென்னை வாடுவெலி நிலையமே; உன்னைக் கேட்பது யார் என்று சற்றுச் சிந்துத்தப் பார். “ஆகாஷ்வாணி-ஜெய் ஹிந்த” மாற்றம் மாற்றம் கேட்கவில்லை. சென்னை வாடுவெலி நிலையத்தில், டெல்லி ஒலிபரப்பு போக, மிகுதி உள்ள ஒலி பரப்புகளில், சென்னை அரசியலார் வழிப்படுத்தும் செய்திகளை, அதாவது தமிழ்நாடு-தமிழர் களுக்குச் சற்றும் முறான செய்திகளைப் பரப்பக்கூடாது என்றதான் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆம் இப்பொழுது கேட்கும் அளவில் இருக்கிறது, வாடுவெலியை. இன்னும் சில நாட்களில் வாடுவெலியைக் கேட்கப் போவதில்லை. உத்திரவிடப்படுகிறது. வாடுவெலி நிலையமே! உனக்கு உத்திரவிடப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலே தமிழ்நாட்டையே தரிசுதருவாற்றும் வரும் வாடுவெலி நிலையத்தில் உள்ளவர்களே; ஏன் பொல்லாப்ப நீங்கள் வளர்த்துக்கொள்கிறீர்கள்? அறம்

கூறுகிறோம், மறவர்களாகிய தமிழர்கள் எம் கருணை உள்ளதால்;

சென்னை வாடுவெலி; சில நாட்களுக்குமுன் ரேடியோ வாரம் கொண்டாட்டியே, அதில் செம்மீதுடி, ஐ. என். பி. என்ற இரு பாடகர்களும் யாழ்நாட்டின், அது இசையெழுந்த நிலைக்குமுன், அதைக் கேட்ட அனைவரும் மேற்கண்ட நந்திக் கலம்பகத்தின் சொற்கள்தான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்பவராம். “அய்யா ரேடியோ சங்கீத அதிகாரியே; ரேடியோ வாரத்தில் அழகிய தமிழ்ச் கீர்த்தனைகள், பாடல்கள் இல்வையா; ஏன், (உங்களுக்குத்தவையையா) தேவாரம், திருவாசகம், திருவார்த்தா முதலியவைகள் இருக்கின்றனவே” என்று, அந்த இசை அதிகாரி, கேள்வியை என்னிதகத்த, “சங்கீதத்திற்கு அந்நில் கூட வரவே அப்பாடல்கள், அவைகள் (தவயம், திருவாசகம், திருவார்த்தா) நாடோடியுப் பாடல்கள்தானே (Folk Songs)” எனக் கறினதே அறியப்படுகிறது.

இந்தப் பதிலைக் கேட்ட பக்திமான்கள், நாயன்மார்க்குக்குகளை மந்திரமாகக் கொண்டுள்ள ஒரு கூட்டம், “ஆம்; ஆம்; உன்றே சொன்னீர், எமது தேவார, திருவாசக, திருவார்த்தா பாடல்களைப் பற்றி. ஆம், ஆம், நாடோடியுப் பாடல்கள்தான் அவை!” என்று கேட்டுக்கொண்டு தானே இருக்கிறார்கள். எம் எந்நில எம்நில சிலரைக் கன்னத்தில் அறை

வதைப் பார்த்து சுமார் இருக்க முடியாது. சங்கீத வித்ய பூஷனங்களை; சங்கீதாஸ் கவாயிகள் கீர்த்தனைகள், இலட்சுமணப் பிள்ளை கீர்த்தனைகள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தயாப் பக்கச்சம் பரிசுபெற்ற திரு. பெரிய ச. பி. சுவாமிநாதன் சங்கீதகரங்கள் எங்கே போயின? ஒரு வேளை இவர்கள் எல்லாம் கங்கன் ஆகமமுறைகளில் சேரவில்லையோ? இந்த உலகில் யாருடைய பொல்லாப்பையும் தேடிக்கொள்ளலாம். ஆனால் காலத்தையே வென்ற சமீப இனத்தின் பொல்லாப்பைத் தேடிச் சொள்ளா தீர்கள்.

24-2-59 இது நாள் இத்திலே கே. எஸ். பட்டாச்சாரியார் என்ற மொழி அறியாப் புலவர் ஒருவர் “ஆகாஷ்வாணி” தமிழ்ச் சொல்லே வானி என்பதும், ஆகாஷம் என்பதை ஆகாயம் என்ற பல மொழி அறியாப் புலவர் ஒருவர் இடங்களில் கூறப்படுகின்றன என்றும், இது வினா கிளர்ச்சி என்றும், வேலையற்றவர்கள் செய்யும் கிளர்ச்சி என்றும், அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் வேலை கொடுத்துவிட்டால் இக்கிளர்ச்சி கவித்து போகும், வேலையில்லாத திட்டாட்டமும் போய் விடும் எனவும் கூறுகிறார்.

ஆம் மெச்சினோம், அன்பர் பட்டாச்சாரியாரே; வேலை யற்ற போராசிரியர்கள் ஏ. சி. செட்டியார், மயிலை சிவமுத்து, பாட்டர் மு. வரதாசன், கி. ஆ. பொ. விசுவநாதம், நாவலர் பாரதியார், அறிஞர் அண்ணா, நாவலர் கெட்டுப்பிள்ளை இன்னும் அப்படைவரிசைகளுக்கு வேலை கொடுக்கும்படி சிபாரிசு செய்கிறீர்; வரவேற்கிறோம், உமது ஆழ்ந்து அகன்ற பரந்த யோசனைவை. ஆனால் உமது அரசியலார் கையிலோ அவ்வது இந்த அரசியலார் கழுத்தில் தனது இரும்புச் சங்கிலியை மாட்டிக் கழுத்தை அசைய விடாமல் பார்த்துக்கொண்டி உலவி வரும் டெல்லி அரசியலார் கையிலோ மேலே கூறிய பெரும்படையின் மூக்களைச் சோதிக்கும் கருவிக்கூட இல்லையே! பொருள் தெரியாப் புல்லரே! ஆம்ம தெரியாது காலை விடாதீர் ஒரு வேளை மேற்கண்ட போராசிரியர்கள் படிக்கும் நூல்களை, மீண்டும் அவர்கள் பெட்கத்தில் முறைப்படி அடுக்கி வைக்கஅறிந்து கொள்ள ஒரு தனி அறிவு வேண்டும். அதாவது தெரியுமா உமது அரசியலார்க்கு.

சென்னை வாடுவெலி நிலையமே; தயவு செய்து உன்னுடைய பிடிவாதத்தைத் தளர்த்திக்கொள். அரசியலார் கூறிய பிறகும் கூட, இன்ன வேண்டுமென்றே பிடிவாதம் செய்வதால், “இது அரசியலார் கட்டடாயா? இல்லை நிலையத்தில் வேலை பார்த்தும் எனது தமிழ்ச் சுகோதரர்கள் செய்யும் வேலையா?” என்பது தமிழர்க்குத் தெரிந்தாக வேண்டும்.

இப்படிப் பல வழிகளிலும் தமிழையும் தமிழறிஞர்களையும் பறிக்கும் “ஆபாசவாணிக்கு” ஆதரவளிக்கலாமா எம்? எனவேதான் திரு. அரச அவர்கள் போன்றோர் தமமுனைவுகொண்ட இவ் வழி செல்லவேண்டியுள்ளது.

—சிறுவை. அனாகுயா யோகனசுந்தரம்

நீயென்றேன் நான் !

தேசியவருமானம்

நம் நாட்டில் தேசிய வருமானம் 1956-57-ல் இருந்ததைவிட 1957-58-ல் குறைந்திருக்கிறது!

1957-58-ல் இந்தியாவின் தேசிய வருமானம் ரூ. 10,830 கோடி (இது 1948-49 ஆம் ஆண்டின் வீலை வாசிகளின்படி கணக்கிடப்பட்டது.) 1956-57-ல் வருமானம் ரூ. 11,000 கோடியாகும். சிறு தொகைதான் குறைந்திருக்கிறது; சுமார் 170 கோடிதான் என்று நம்மை நாமே சமாதானம் செய்து கொள்ளலாம்; தவறில்லை. ஆனால்— ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை முடிவான பலன் என்ன என்பதை நினைக்கும்போதுதான் நமக்கு உண்மையிலேயே வருந்தும் ஏற்படுகிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை முடிவில் இந்தியாவின் தேசிய வருமானத்தை இரட்டிப்பாக்கத்தான் திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. ஆனால்—

1956-57-ல் கிடைத்த வருமானத்திற்கும் ரூ. 170 கோடி குறைந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் நம் நாட்டின் தேசிய வருமானம் இரட்டிப்பாகும் என்ற அடிப்படையில் தீட்டப்படும் திட்டங்கள் வெற்றியே என்று கூறத் தயக்கம் ஏற்படுகிறதல்லவா?

தேசிய வருமானம் National Income என்றால் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால், அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். ஒரு நாட்டில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய எல்லாத் துறைகளிலிருந்தும் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களிலிருந்தும் கிடைக்கும் வருமானம் தேசிய வருமானம் என்கிறார் ஒரு பெரிய அறிஞர். மற்றொரு நிபுணர் தேசிய வருமானத்தைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்: ஒரு நாட்டில் ஓர் ஆண்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் மதிப்பும் (பணத்தில்) அம்மக்களின் சக்தியால் பெறப்பட்டுக்கொண்ட மதிப்பும் (பணத்தில்) சேர்த்த தொகையைப் பணத்தில் மதிப்பிடுகின்றபோது தேசிய வருமானம் ஆகும். அதாவது ஒரு நாட்டில் ஓர் ஆண்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் மதிப்பு, மக்கள் புரியும் சேவையின் மதிப்பு முதலியவைகள் சேர்ந்து தேசிய வருமானமாகும்; இதைக் கணக்கிடுவதில் பொருளாதார அறிஞர்களுக்குள் பலத்த வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன; அவைகளை மற்றொரு முறை காண்போம்.

இந்தியாவில் சென்ற ஆண்டில் தேசிய வருமானம் குறைந்துள்ளது என்பதை மேற்கூறிய விளக்கத்திலிருந்து பார்த்தோமானால், நமக்கு ஓர் உண்மை புலப்படுகிறது. ஏதோ சில துறைகளில்— 1956-57-ல் அதிகமாகக் கிடைத்த துறைகளில் வருமானம் குறைந்திருக்க வேண்டும். அது எது என்று பார்த்தால் விவசாயத்தில்தான் என்று தெரிகிறது. விவசாயத் துறையில் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டுகிடைத்த வருமானம் ரூ. 320 கோடி குறைவாகும்!

என்னே விந்தை!
இந்தியாவின் முக்கியமான தொழிலான விவசாயத்தில், எழுபத்தைந்து சத விதிக் மக்கள் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு தொழிலில், 320 கோடி ரூபாய் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது என்று நம்பமுடியவில்லை! "இந்தியாவின் உயிர் நாடி சிராமங்களில் தான் இருக்கிறது" என்று கூறிய காந்தி அடிகளாரின் கூற்றுப்படி, இந்தியாவின் உயிர் நாடி மெல்ல மெல்ல உணர்விறழர்கொண்டு வருகிறது என்று அல்லலா சொல்லத்

தோன்றுகிறது? இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பிறகு பார்க்கலாம்.

1951-52 முதற்கொண்டு 1955-56 வரையில் வருமானம் 18.4 சத விதிக் உயர்ந்துள்ளது.

1956-57-ல் 5 சத விதிக் உயர்ந்துள்ளது.

1957-58-ல் 1.5 சத விதிக் குறைந்துள்ளது.

இதையே ஒரு தலைக்கு வருமானமாகக் கணக்கிட்டுக் கூறினால் (Per Capita Income) 1951-52-ல் 11.1 சத விதிக் உயர்ந்தது. 1957-58-ல் 3.8 சத விதிக் உயர்ந்தது. 1957-58-ல் 2.8 சத விதிக் குறைந்துள்ளது. இவை அரசினர் தரும் புள்ளி விவரங்கள்; ஆகவே நம்பத்தகுந்த தவையா, இல்லையா என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை.

1957-58-ல் தேசிய வருமானம் ஏன் குறைந்தது என்று பார்ப்போம். வீலை வாசிகளின் உயர்வும், அதனால் ஏற்பட்ட பணப் பெருக்கமும் ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டையாக இருக்க வேண்டும். வீலை வாசிகளின் உயர்வினால், ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் தர வேண்டியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அவர்களிடையே வாங்கும் சக்தி குறைந்திருப்பதால், பத்து ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டிய பொருள்களைப் பத்திரத்து ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. சேமித்து வைக்க வேண்டிய பணம் இப்படிச் செலவழிக்கப்படுவதால், நாட்டுக்குத் தேவையான

சிறுசேமிப்பால் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு தொகை வீலை வாசிகளின் உயர்வால் பாழாகிறது. அதேசமயத்தில் ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுத்தும், வீலை வாசிகளின் உயர்வால் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வால் ஏற்பட வேண்டிய மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் கிடைப்பதில்லை. ஐந்து ரூபாய் சம்பள உயர்வு பெற்ற ஒரு கணக்கர், பத்து ரூபாய் அதிகம் செலவழிக்க வேண்டிய நிலையில் மகிழ்ச்சி பெறமுடியாது. ஆகவே அரசினர் வீலை வாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றிட வேண்டும்; அதை விட்டுவிட்டு ஊழியர்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி அந்த மில்லை (அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தக்கூடாது என்று யாரும் பொருள்கொள்ள வேண்டாம்.) வீலை வாசிகளைக் குறைக்க அரசாங்கம் பெரிதும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நாட்டில் பணப் பெருக்கம் நிலைவிரிந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடித்தால் பொருளாதாரம் கவிழ்ந்து விடும். ஆகவே பணப் பெருக்கத்தை குறைக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நாட்டு அடிப்பதை ஓரளவிற்குக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; நாட்டில் வீலை வாசிகள் ஏற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டும்; மக்களிடையே சேமித்து வைக்கக்கூடிய பணத்தை வீலை வாசிகளின் உயர்வை உடனடியாகத் தடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; நாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளிலும்

புதிய புதிய தொழிற்சாலைகளை உள்நாட்டு மூலத்தைக் கொண்டே துவக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; தேவையான ஒழியப் பிற நாடுகளிலிருந்து கோடிக்கணக்கில் கொட்டித் தந்து இப்பதிரங்களைத் தருவிப்பதை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இன்னும் இது போன்ற பல துறைகளில் அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு, பணப் பெருக்கத்தைத் தடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தேசிய வருமானம் அதிகரித்தாலும் பணத்திற்கு மதிப்பு வராமலும் சக்தி குறைந்துகொண்டு வருவதால், தேசிய வருமானம் குறைந்து வருவதாக்கத்தான் கணக்கிட முடியும்.

விவசாயத்தின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் குறைந்துவருவது ஓர் அபாய அறிவிப்பாகும். இந்திய தேசத்தில் எவ்வளவுதான் ரூர்திலாவும், பீலாயும், தூர்காபுரம், பக்ரா, நங்கலும், பதராவித்யம் பணம் தேடிக்கொடுத்தாலும் நமது பாரத வர்ஷத்தில் இருக்கும் நாற்பது கோடி மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை இங்கேயே உற்பத்தி செய்ய முடியாவிட்டால், நம் நாட்டில் பிற துறைகளிலிருந்தும் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு நமது உணவுப் பொருள்களை வேறு நாடுகளிலிருந்து வாங்க வேண்டும். அந்த நிலைமையில் நமது பொருளாதாரம் முன்னேற்றமடைந்ததாகக் கூறமுடியாது. இந்த விவசாயம் முன்னேற்றம் இடமில்லை, இந்தியாவின் பெரிய தொழிற்சாலைகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தால் இலாபமில்லை. இந்திய விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்துத்தான், இந்தியாவின் தொழில் முன்னேற்றம் உள்ளது. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக, எத்தனையோ அறிஞர்கள் இந்திய விவசாயம் முன்னேற்ற வேண்டும் என்று கூறி வந்ததையே 1959-ம் ஆண்டிலும் கூற வேண்டியிருக்கிறது; இது வருந்தத்தக்க நிலைமையாகும். இன்று விவசாயம் நல்ல பலன் தரக்கூடிய தொழிலாக இல்லை. எத்தனையோ மக்கள் கிராமங்களை விட்டுவிட்டு நகரங்களுக்கு வந்துவிடுகின்றனர். நகரத்தில் ஏதாவது ஒரு தொழில் கிடைக்காமலா போய்விடும் என்ற நய்பாசையில், நகரமக்கள் எல்லாரும் கோலாகலத்தில் நீந்தித் தினைத்து ஆடுகிறார்கள் என்ற அறியாமையில், ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கு குடியேறி வருகிறார்கள். முட்டை தூக்கிப் பிழைக்கலாம், ரிக்கஷா இழுக்கலாம், கூலி வேலை செய்யலாம் என்ற குருட்டு எண்ணம் கொண்டு நல்ல தொழிலாகிய உழவுத் தொழிலை உதறி விடுகின்றனர். இந்த நிலைமை நீடித்தால் நமது நாட்டுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களில் தால் வாசி கூட இங்கு உற்பத்தி ஆவது கடினமே. மக்கள் தொகை பெறும் அளவில் அதிகரித்து வருகிறது. இந்த நாளில் உழவுத் தொழில் நசித்து வருவது ஓர் அபாய அறிவிப்பாகும். அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா என்பதைப் பொறுத்துப் பார்க்கோம்.

தேசிய வருமானம் இரட்டிப்பாக வழிவகைகள் செய்யும் அரசாங்கம், அது குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ளட்டும்! 1957-58 இன் புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு அளிக்கின்ற எச்சரிக்கையையும் நமக்கு அளிக்கின்ற செயல்புரிவோமாக! இல்லாவிட்டால் ஐந்தாண்டு திட்டங்களால் பயனேது?

நெல்லை மாவட்டம்
தி. மு. க. முன்னாள் மாநாடு
தென்காசி நகரில்
மே 16, 17 (சனி, குாயிறு) நாட்களில்
கே. வி. கே. சாமி பந்தல்—தாளமுத்து அரங்கில் நடைபெறும்.

★
தலைவர் :
துணைப் பொதுச்செயலாளர்
திரு. என். வி. நடராசன்

திறப்பாளர் :
கண்ணதாசன்

★
அறிஞர் **நாவலர்**
அண்ணா, இரா. நெடுஞ்செழியன்
ஆகியோருடன் கழக முன்னணி வீரர்களும் கீழ்க்கூறும் பங்கு கொள்வார்.

16-5-59 இரவு கலைஞர் மு. கருணாநிதி பங்கேற்கும்
‘உதயசூரியன்’
நாடகமும்

17-5-59 இரவு 10 மணிக்கு, இசைமுகம் நாகர் அரங்கு குமுவீனரின் இன்னிசையும் நடைபெறும்.

16-5-59 காலை 9 மணியளவில் தென்காசி புகைவண்டி.
நிலையத்திலிருந்து மாடுபெரும் ஊர்வலம் புறப்படும்.

வரவேற்புக் குழுவினர்.

பொர்க்களம் காணு பொப்புக்கும்

— 2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி —

அதிகாரத்தை பெருக்கிக்கொள்வதற்காக எத்தகைய வழிகளையும் அவையையவையாக இருந்தாலும் ஒழுக்கத்திற்குப் புறப்பாளதாக இருந்தாலும் அவற்றைப் பின்பற்றலாம் என்றுன். மாக்கியவல்லி மன்னராட்சி முறை தான் இத்தாலிக்கு நன்மை பயக்கும் என்று கருதினான். எனவே யதேச்சதிகார ஆட்சி முறையை ஆதரிக்கிறான். அன்றைய இத்தாலியின் சூழல்களுக்கு மன்னராட்சி முறை தான் சிறந்தது, தனிப்பட்ட நபர் ஒருவனின் முயற்சியிலேயே தான் ஒழுங்கு அமைதி முதலியவைகளை நிலைநாட்டுமுடியும் என்று 'பிபிள்' என்ற தனது நூலில் கூறுகிறான். கொலை செய்வதில் மூலம் கொள்ளை அடிப்படையிலும் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று அதைச் செய்யவில்லை தவறல்ல எனப்படுதான் மாக்கியவல்லியின் முக்கியமான அரசியல் கருத்து. மதத்திற்கும் அரசியலுக்கும் சிற்தும் தொடர்பு கிடையாது. மதம் வேறு அரசியல் வேறு இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட நோக்கங்களை உடையன; எனவே இரண்டையும் சேர்த்துக் குழப்பக்கூடாது என்றும் கூறினான் மாக்கியவல்லி. மாக்கியவல்லிக்குப்பின் தோன்றிய அரசியல் அறிஞர்களுள் பெயர் பெற்றவன் ஹாப்ஸ் (Hobbes). ஹாப்ஸ் அரசியலை மதத்தைவிடமேலானதாக கருதி மதத்தைவிட அரசியலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து

மக்களை நல்வழிப்படுத்த, அமைதியை ஏற்படுத்த, மன்னன் என்ற வலமை பொருந்திய தனிநபர் ஒருவன் தேவையென்று கூறுகிறான் ஹாப்ஸ். தங்களைய உயிரையும் உடைமையும் மற்றவர்களிடமிருந்தும் வெளி அரசனின் படைபெய்துக்கொள்ளும் தும் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக மக்கள் எல்லோரும் தங்களையே உள்ள் ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுத்து அவனை அரசுக்குக் அளவிட்டும் குடிமக்களை காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஒப்படைக்கின்றனர், தங்களுக்கு இன்னல் வராமல் காப்பாற்றுவதற்காக மன்னனுக்கு சகலவித அதிகாரங்களையும் கொடுக்கின்றனர். ஆகவே மன்னன் கொடுக்க மக்கள் நடக்க வேண்டும் என்பது மன்னராட்சி அமைப்பில் ஒரு விதி மன்னரிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்த பிறகு அவளை எதிர்த்து புரட்சியோ கிளர்ச்சியோ செய்வதற்கு மக்களுக்கு உரிமை கிடையாது. அரசாட்சியை அவரிடம் மக்களை ஒப்படைத்த பிறகு அவன் இடுகின்ற கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதே மக்களிடமே என்று கூறி ஹாப்ஸ் யதேச்சதிகார ஆட்சி முறையை ஆர்வத்தோடு ஆதரிக்கிறான். ஹாப்ஸ்க்கும் பிறகு இங்கிலாந்து பெற்றெடுத்த தலை சிறந்த அரசியல் ஞ்ற்பன்னன் ஜான் லாக் (Locke). மன்னனை எதிர்த்து புரட்சி செய்யவோ கிளர்ச்சி செய்யவோ மக்களுக்கு உரிமை கிடையாது என்ற ஹாப்ஸின் கொள்கையைப் பலமாகக் கண்டிக்கிறான். மன்னன் ஆண்டவன்

உடைய அரசனின்கீழ் உள்ள ஒரு ஆட்சிமுறையை ஆதரிக்கிறான் லாக். உதாரணமாக இங்கிலாந்தில் முடியாட்சிக்கு சமாதிகட்டப்படவில்லை. அங்கு இன்றும் மன்னராட்சி முறை இருக்கிறது. ஆனாலும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகளால் நாடு ஆளப்படுகிறது. இங்கிலாந்து அரசனுக்கோ அரசிக்கோ மக்கட பிரதிநிதிகளுக்கு எதிராக அவர்கள் விருப்பத்திற்கு மாறுகட்டங்களை இயற்றவோ ஆட்சியை நடத்தவோ அதிகாரம் இல்லை. இத்தகைய ஒரு அமைப்பு முறை தான் சிறந்தது என்று லாக் கருதுகிறான். ஜான் லாக்ற்குப் பின்பு வந்த அரசியல் அறிஞன் ரூசோ (1712-1778) "சமுதாய ஒப்பந்தம்" (Social Contract) என்ற புத்தகத்தில் தன்னுடைய அரசியல் கருத்துக்களை ஹாப்ஸ், லாக்—இவர்கள் கருத்துக்கள் சிலவற்றின் அடிப்படையில் எழுப்புகிறான். ஜன் ஜேக்குஸ் ரூசோ 1712-ம் ஆண்டு ஒரு கடிதரம் ரிப்போர் செய்யும் தொழிலாளர்கு மகனா இத்தாலியில் உள்ள ஜெனீவாவில் பிறந்தார். தனது 12-வது வயதில் பள்ளிப்படிப்பிற்கு முற்றுப்பெற்ற கைத்து விட்டு ஒவ்வொரு தேசமாக நாடோடிபோல் சுற்றிக்கொண்டு

பற்றிய கருத்துக்களும் சமுதாய ஒப்பந்தத்தில் அவனுடைய அரசியல் கருத்துக்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'எமில்' என்ற புத்தகத்தில் கல்வியைப்பற்றிக் கூறும்பொழுது கத்தோலிக்க மதத்திற்கும் புரொட்டஸ்டாண்டு மதத்திற்கும் விரோதமான சில கருத்துக்களை ரூசோ கூறியதால் மதவாதிகளின் எதிர்ப்பை அவன் சமாளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஏற்பட்டது. "சமுதாய ஒப்பந்த"த்தில் மன்னன் ஆண்டவனின் அவதாரம் என்ற மூடக் கருத்திற்கு எதிராக முழக்கமிட்டான். கொடுங்கோன்மை அரசாங்கத்தைச் சாடினான். எனவே பிரெஞ்சு மன்னனின் எதிர்ப்பை சம்பாதித்துக் கொண்டு பிரான்னை விட்டு வெளியேறி பிரஷ்யாவிற்குச் சென்றான். அங்கு முன்று வருடங்கள் கழித்த பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட்டு 1765-ம் ஆண்டு இங்கிலாந்துவந்து சேர்ந்தான். இங்கிலாந்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த முன்றும் ஜார்ஜ் மன்னனின் ஆதரவு பெற்று ஆங்கில அரசியல் அறிஞர்களான பர்க், ஹியூம் போன்றவர்களுடன் நட்புக் கொண்டான். ஆனால் வெகு விவரவில் ரூசோவின் புரட்சிக் கருத்துக்களுக்கு மாறப்பட்ட பர்க், ஹியூம் முதலியவர்களை பகைத்துக்

பொல்லாத ஆசை புவி யாள !

மாக்கியவல்லியைவிட ஒருபடி மேலே செல்கிறான். ஆங்கில அரசியல் அறிஞன் தாமஸ் ஹாப்ஸ் தன்னுடைய அரசியல் கருத்துக்களை புத்தக உருவத்தில் 1651-ம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு பாரீஸில் இருக்கும்பொழுது வெளியிட்டான். மன்னராட்சி முறையை ஹாப்ஸ் விரோதமாக அடற்கு ஆதரவு அளிக்கிறான். மனிதனுடைய பகுத்தறிவு அவனை மற்ற உயிருள்ள வர்க்கங்களிலிருந்து பிரித்து ஒரு மேலான இடத்தில் அமரச் செய்கிறது. நன்மை எது தீமை எது என்று சிந்திக்கும் ஆற்றல் மனிதனுக்குத் தான் உண்டு. ஆனால் பகுத்தறிவின் படி மனிதன் நன்மையான காரியங்களைச் செய்கிறான் என்றால் இல்லை என்றுதான் பதில் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் மனித சமுதாயம் உணர்ச்சிக் குடும்பம் அல்ல. ஆகவே பெரும்பாலும் மனிதன் தீமையான காரியங்களை அதிகம் செய்வதற்குக் காரணம், சிந்திக்கும் திறனை இழந்து உணர்ச்சி வயப்பட்டு எதையும் செய்யவேண்டும் என்கிற ஒரு மன நிலை தான். உணர்ச்சி அடிமைப்பட்ட கட்டுண்டு கிடக்கும் மனிதனின் மனத்தில் பொருமை, சூது, வாது, வஞ்சகம் முதலியவை ஆட்சி புரிகின்றன. தன் வாழவேண்டும் என்கின்ற ஒரு யோசனைக்கு உட்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும் எதையும் செய்யும் தயாராகிவிடுகிறான். எனவே ஒவ்வொரு மனிதனுக்கு மற்றவன் எதிரியாக இருக்கிறான். ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கையிலாமல் சிதைந்து கிடக்கும் ஒரு நாட்டின்

அவதாரம்; மன்னன் தவறாதவான காரியங்களைச் செய்யவேண்டான்; ஏனென்றால் கடவுளின் விருப்பப்படி மக்களை ஆள்கிறான் என்கின்ற ஒரு மூட நம்பிக்கையையும் சாடுகிறான் லாக். நாணயப் புழக்கம் பொலாத காலத்தில் மனிதர்கள் பொருமை, போட்டி, வஞ்சகம், போராசை முதலியன இல்லாமல் மதிச்சரியாக வாழ்க்கை நடத்தினர். 'பணம்' மனித சமுதாயத்தில் என்றுநடமாட ஆரம்பித்ததோ அன்றிலிருந்து எல்லாவற்றையும் சக்திகளும் சமுதாயத்தில் புகுத்துகின்றன. எனவே அமைதியான வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டது. மீண்டும் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு, தனி மனிதனின் உயிர், சொத்து, சுதந்திரம் முதலியவைகளை பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒரு அரசாங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. எனவே இம்முன்றையும் பாதுகாப்பதே அரசாங்கத்தின் தலையாய கடமை. அரசாங்கம் என்பது ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தனைப்போன்றது. உயிர், உடைமை, சுதந்திரம் இவையகளைப்பாதுகாத்தலே அரசாங்கத்தின் கடமையை தவிர, கல்விக்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவது தொழிற்கலைகள் உண்டாக்குவது போன்ற மற்றவைகளை அரசாங்கம் கவனிக்கக்கூடாது மக்களுடைய தேவைகளை மன்னன் பூர்த்திசெய்யத் தவறினால் அந்த ஆட்சிமுறையை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்வதற்கு மக்களுக்குச் சக்தியுண்டு என்கிறான் லாக். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் உள்ள பாராளுமன்றத்தை

ஆலைந்தான். தன்னிடம் உள்ள சில கவர்ச்சிகளினால் மங்கலகரம் மனதை கவர்ந்த ரூசோ அவர்கள் ஆதரவில் தன்னுடைய வாழ்நாட்களை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தார். 1748-ம் ஆண்டு வெனிஸ்ரில் உள்ள பிரெஞ்சு ஸ்தானிகளுக்குக் காரியதரிசாக ரூசோ வேலை பார்த்து வந்தார். ஆனால் நேர்மையாக வேலை செய்தும் அந்த ஸ்தானிகள் ரூசோவிற்குச் சம்பளம் ஒன்றும் கொடுக்காமல் ஏமாற்றினர். இதுவே கோபமடைந்த ரூசோ அவரைப் பகைத்துக் கொண்டு வெளியேறி விட்டார். 1750-ம் ஆண்டு டைசன் கலைக்கழகம் "விஞ்ஞானம் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குத் துணை புரிந்திருக்கிறதா?" என்ற தலைப்பின் கீழ், சிறந்த கட்டுரை எழுதுபவருக்குப் பரிசு தருவதாக அறிவித்தது. சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு விஞ்ஞானம் ஒரு வித காணிக்கையாக தரவில்லை என்று ரூசோ எழுதியுக்கட்டுரையை அனுப்பினார். ரூசோ கிடைத்த கரிய அப்பரிசை பெற்றார். ரூசோவின் பெருமையும் திறமையும் ஒளிவிட ஆரம்பித்தது இந்த 1750-ம் ஆண்டில்தான். 1762-ம் ஆண்டு ரூசோ தன்னுடைய இரு பெரும் புத்தகங்களான 'எமில்' (Emile) "சமுதாய ஒப்பந்தம்" (Social Contract) ஆகியவற்றை வெளியிட்டான். எமிலில் கல்வி

கொண்டு பார்க்கும் மீண்டும் ஒடினான். நாற்றப்படித்த சமுதாயத்திற்கு நல்லதொரு பாகை வகுத்த ரூசோ, மக்கள் குரலே மகேசன் குரல் என்பதை உலகிற்கு அறிவுறுத்திய ரூசோ, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய மும்மணிகளை எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு படைத்த ரூசோ, வாள்முனை யில் சாதக்கமுடியாததை பேருழனையால் சாதிக்கமுடியும் என்பதைக் காட்டிய ரூசோ, அரசனின் ஆணைப்போக்கை, காட்டுத்தர்ப்பான நாட்டுக்குணர்த்தி பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வித்துன்றிய ரூசோ தன் வாழ்நாளின் கடைசிப் பகுதியை வறுமைபிலேயே கழித்தான். துன்பத்தின் சோரப் பிடியிலே சிக்கலுடைய ரூசோ நன்றிகெட்ட சமுதாயத்தை மீண்டுந் பர்க் விரும்பாமல் தற்கொலை செய்துகொண்டான் என்று சொல்லப்படுகிறது.

— ஜோசப் பென்சு பி. ஏ.

ராஜயால்
மிஸ்கான்ஸ்
குழந்தைகளுக்கு சிறந்த சுகாதார அமைச்சுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மதுரை.

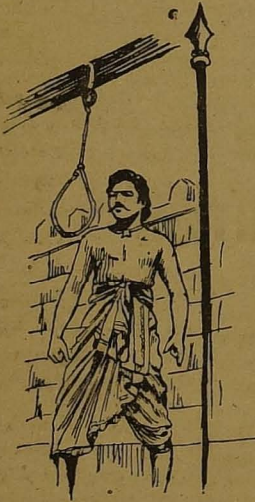

முத்தமுகு-வேலும் வாறும்
தாங்கிய வீர மறக்குலத்தின்
தலைமகன்; வேங்கையும் வேழ
மும் தோற்கும் தோள்வலி
யான்; பெருமைமிகு தலைவர்
மருதரசரின் மங்காத்தி
ருமிகுந்த ஆட்சியினைக்
காத்துநின்ற தளபதி. அவன்
வாழ்வின் ஒளிவீளக்காய் -
உணர்ச்சிதரு அருமருந்தாய்
நின்றவள் சிட்டு.

சிட்டு-கிளிமொழியும் கனிச்
சுவையும் தரும் கீதக்குயில்;
எழில்வளமும் குணநலமும்
கொண்ட தென்பாங்குச்
செல்வி; குலப்பெருமையும்
குடிநலமும் காக்கக் கொதித்
தெழுந்த மறத்தி! காதலனது
கடமை யாவினும் கை
கொடுத்த நின்றான்.

என்றலும்

காலம் அழைத்துவிட்டது
அக்கடமை வீரனை. காதல்
பண் பாடிக்கொண்டிருந்த
இதழை வெட்டியெறிந்தது,
பகைக் கூட்டம். காதலி
தொட்டுப்பயின்றகழுத்தைத்
தூக்குக்கயறு முத்தமிட்டது.
ஆடாத நெஞ்சையும் ஆட
வைக்கும் இந்த முடிவு
சகிக்கக் கூடாதது.

காலம் கொய்து விட்டது
சிட்டுவின் காதல் வாழ்வை.
பகைக்குலத்தின் கோர லீலை
களால் - பரங்கிக் குலத்தின்
வெறிச் செயல்களால்,
பாழானான். செழுங்கவிதை
சொல்லும் செதுக்காத சிற்ப
மாயிருந்தவளின் ஆசைகள்
சுக்குநாருயின. ஆட்டு
வித்தது துன்பம்; ஆட்டு
வித்தது அவலம்! ஆடாத
நெஞ்சத்தான் ஆடுகிறான்;
அலமந்து ஆடுகிறான்.

இவர்கள் காலத்தின் சோக வரலாற்றைச் சொல்லும் வெள்ளித்திரை ஓவியம்

கண்ணதாசன் புரடக்ஷன்சாரின்

சிவகெங்கைச் சீமை

தென்னாடெங்கும் திரையிடப்படுகிறது

மே 22-ம் தேதி.

ADVT.